

Sesizare CC - art.24 alin.(1) și (2) Cod de executare

De la : Judecător OJOGA ANDREI
Subiect : Sesizare CC - art.24 alin.(1) și (2) Cod de executare
Către : secretariat

mie., 08 mai, 2024 9:11

2 fișiere atașate

Prin prezenta, se solicită confirmarea recepționării corespondenței electronice cu 2 atașamente.

Notă 1: La descărcarea fișierului, poate fi vizualizat documentul semnat electronic.

Notă 2: Verificarea autenticității semnării fișierului electronic, poate fi efectuată la adresa:

www.msign.gov.md

Echipa judecătorului Andrei Ojoga,
Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Telefon: 022-29-35-20

- Sesizare CC - art.24 alin.(1) și (2) Cod de executare.PDF**
14 MB
- 25-5842-22 SA Moldovagaz vs SA CET-Nord.pdf**
629 KB

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. „CET-Nord” S.A.
Sediu: Blv. Ștefan cel Mare și Sfânt, 168, mun. Bălți, MD-3100
2. Numărul de identificare: 1002602003945, data înregistrării de stat: 03.11.1997
3. Director: Marian Brînza
- 4.
5. Reprezentant: avocata Elena Garaz
- 6.
- 7.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun

1. Obiectul litigiului dedus judecării în instanța de drept comun îl constituie calcularea de către executorul judecătoresc a dobânzilor de întârziere rezultate din întârzierea executării hotărârii judecătorești (a se vedea Anexa 2). Unul din motivele dezacordului autorului „CET-Nord” S.A. îl constituie calcularea dobânzilor de întârziere pentru un termen de 10 ani, fapt permis de formularea art.24 alin.(1) și alin.(2) Cod Civil, formulare care însă nu ține cont de termenul de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de legislația civilă.
2. Așadar, în speță, prin Hotărârea judecătorei Economice de Circumscripție nr. 2e-3343/11 din 01.03.2011, s-a dispus încasarea de la „CET-Nord” S.A. în beneficiul „Moldovagaz” S.A. a datoriei în mărime de 55 661 988,37 lei și a taxei de stat în mărime de 50 000 lei, fiind eliberat creditorului titlu de executare (a se vedea Anexa 3).
3. Printr-o Încheiere a executorului judecătoresc Chiosa Anatolie din 03.01.2014 a fost intentată procedura de executare a titlului executoriu nr. 2e-3343/11 din 01.03.2011.
4. În temeiul art.24 Cod de Executare, în redacția în vigoare la acel moment (a se vedea Anexa 14), la data de 03.02.2013, creditorul „Moldovagaz” S.A. a solicitat calcularea dobânzilor de întârziere (a se vedea Anexa 4). Iar, prin Încheierea executorului judecătoresc nr.005-286/13 din 14.02.2014, s-a dispus încasarea din contul CET-Nord S.A. a dobânzii de întârziere pentru perioada 03.08.2011 - 14.02.2014. Această încheiere a fost anulată ulterior printr-o încheiere judecătorească din 03.04.2014, pe motiv că executorul judecătoresc, la calcularea dobânzii de întârziere, nu a ținut cont de o achitată de debitor (a se vedea Anexele 5- 7). Dobânzi în baza cererii din 03.02.2013 nu au mai fost calculate.
5. Peste 7 ani, la data de 18.05.2021, creditorul Moldovagaz S.A. mai depune la executorul judecătoresc o cerere prin care solicită calcularea dobânzii de întârziere în ordinea art. 24 Cod de executare (a se vedea Anexa 8). La data respectivă, art. 24 Cod de executare era formulat în altă redacție (A se vedea Anexa 15), fapt la care ne vom referi mai jos.
6. La data de 31.05.2021 datoria în temeiul titlului executoriu nr. 2e-3343/11 din 01.03.2011 este stinsă integral prin compensarea creanțelor reciproce, fapt despre care creditorul informează executorul judecătoresc printr-o cerere din 12.08.2021 (a se vedea Anexa 9).
7. Prin Încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-286/13 din 18.08.2021 a fost dispusă încasarea din contul debitorului “CET-Nord” S.A. în contul creditorului Moldovagaz S.A. a dobânzilor de întârziere pentru întârzierea executării titlului de executare în mărime de 60 486 374,67 lei pentru o perioadă de 10 ani cuprinsă între 04.04.2011 – 31.05.2021 (a se vedea Anexa 2).
8. La data de 26.08.2021, CET-Nord S.A., a depus la judecătoria Chișinău, sediul Centru contestație împotriva Încheierea executorului judecătoresc din 18.08.2021, completată cu un supliment, în care au fost invocate un șir de motive, inclusiv, nerespectarea de

către executorul judecătoresc a termenului de prescripție extinctivă de 3 ani la calcularea dobânzilor de întârziere, fapt prin care a fost încălcat principiul securității juridice, precum și dreptul la protecția proprietății (a se vedea Anexele 10, 11).

9. Totodată și creditorul Moldovagaz S.A. a depus contestație, nefiind de acord cu formula de calcul aplicată de executorul judecătoresc.
10. Prin Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru nr.25-3333/21 din 12 mai 2023, au fost admise contestațiile CET-Nord S.A. și Moldovagaz S.A. și a fost anulată Încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-286/13 din 18.08.2021 (a se vedea anexa 12).
11. Atât CET-Nord S.A., cât și Moldovagaz S.A. au contestat cu recurs Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru nr.25-3333/21 din 12 mai 2023.
12. Unul din motivele recursului declarat de CET-Nord S.A. constituie faptul că prima instanță nu a motivat în modul corespunzător Încheierea sa, inclusiv, nu a oferit un răspuns la argumentul pertinent al CET-Nord S.A. privind calcularea de către executorul judecătoresc a dobânzilor de întârziere în temeiul art.24 Cod de Executare fără respectarea termenului general de prescripție extinctivă de 3 ani (a se vedea anexa 13).
13. Având în vedere că formularea art.24 alin.(1) și (2) Cod de Executare obligă executorul judecătoresc să calculeze o singură dată dobânzi de întârziere, doar la stingerea obligației, fapt ce poate avea loc peste termenul de prescripție de 3 ani, prin prezenta, CET-Nord S.A. supune aceste norme controlului de constituționalitate. Or, normele respective în mod vădit sunt contrare Constituției, sub aspectul necorespunderii standardelor constituționale ce țin de calitatea legii, precum și încălcă principiul securității juridice, fapt care duce la încălcarea dreptului de proprietate al debitorului.
14. În prezent, recursurile CET-Nord S.A. și Moldovagaz S.A. se află pe rolul Curții de Apel Chișinău, dosar nr. 2r-2108/23.

B. Obiectul sesizării

15. Obiectul prezentei sesizări îl constituie controlul constituționalității tezei a treia de la alin. (1) al art.24 Cod de Executare și tezei întâia de la alin.(2) al art.24 Cod de Executare, în redacția în vigoare la data emiterii Încheierii executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-286/13 din 18.08.2021, adică redacția conform modificărilor operate prin Legea nr.191 din 23.09.2016 (a se vedea Anexele 15, 16), analizate separat și împreună și care sunt formulate după cum urmează:

„(1) La cererea creditorului, executorul judecătoresc este în drept să calculeze și să încaseze dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art. 619 din Codul civil. Cererea privind calcularea sumelor rezultate din întârzierea executării poate fi depusă doar executorului judecătoresc ce deține documentul executoriu prin care se stabilește obligația principală, pînă la stingerea acesteia. **Sumele menționate se calculează de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației** cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

(2) **Încheierea executorului judecătoresc se emite, în condițiile alin.(1) al prezentului articol, doar la momentul încasării/executării sumei obligației principale.** Încheierea respectivă este document executoriu și poate fi contestată în termen de 10 zile de la data emiterii. Încheierea respectivă este executorie după devenirea sa definitivă, numai dacă debitorul nu consimte expres asupra executării ei imediate. Competent pentru emiterea și executarea acestei încheieri este executorul judecătoresc care stabilește obligația principală.”

C. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție

16. Formularea alin.(1) și alin.(2) ale art.24 Cod de Executare, citite separat și împreună, nu satisfac exigențele de calitate a legii sub aspectul lipsei de suficientă previzibilitate, încălcând astfel principiul constituțional prevăzut la art.23 alin.(2) din Constituție. Totodată, aceste norme încalcă principiul securității juridice, consfințit la art.23 alin.(2) din Constituție. Nerespectarea acestor principii fundamentale duce la încălcarea dreptului de proprietate al debitorului procedurii de executare, garantat de art.46 din Constituție și Articolul 1 Protocolul 1 CEDO.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție

I. Cu privire la încălcarea art.23 alin.(2) din Constituție coroborat cu art.46 din Constituție sub aspectul calității legii

17. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că articolul 23 alin. (2) din Constituție nu are o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabil, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existența unor ingerințe în drepturile garantate de Constituție (a se vedea HCC nr. 3 din 14 ianuarie 2021, § 22, HCC nr. 12 din 6 aprilie 2021, § 33).
18. Reiterăm că, autorul pretinde că formularea alin.(1) și alin.(2) ale art.24 Cod de Executare, citite separat și împreună, nu satisfac exigențele de calitate a legii sub aspectul lipsei de suficientă previzibilitate, încălcând astfel principiul constituțional prevăzut la art.23 alin.(2) din Constituție. Totodată, alin.(1) și alin.(2) ale art.24, citite separat și împreună, încalcă principiul securității juridice, care la fel, este un principii constituțional consfințit la art.23 alin.(2) din Constituție. Nerespectarea acestor principii fundamentale, luate atât separat, cât și împreună, duce la încălcarea dreptului de proprietate al debitorului procedurii de executare, garantat de art.46 din Constituție și Articolul 1 Protocolul 1 CEDO.

1. Principii generale cu privire la exigențele calității legii

19. Exigențele preeminenței dreptului presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41). În acest sens, articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, previzibile și care oferă garanții împotriva abuzurilor (§ 29 HCC nr.152g/2019 din 8 octombrie 2019). Condiția previzibilității este îndeplinită atunci când îi permite persoanei – în caz de necesitate, cu o asistență juridică adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele pe care le poate avea o anumită conduită (Gestur Jónsson și Ragnar Halldór Hall v. Islanda, 30 octombrie 2018, § 88; Berardi și Mularoni v. San Marino, 10 ianuarie 2019, § 40). De asemenea, legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modurile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (Sissanis v. România, 25 ianuarie 2007, § 66). O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61). La elaborarea unui act normativ, legislatorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor calității, i.e. accesibilitatea și previzibilitatea (§ 39, HCC nr.6 din 19 martie 2019). Astfel, legea trebuie să asigure o legătură logico-juridică între

dispozițiile pe care le conține și să evite paralelismele legislative, care generează incertitudine și insecuritate juridică (HCC nr. 2 din 30 ianuarie 2018, § 45).

2. Cu privire la calitatea legii în prezenta speță

20. Formularea tezei a treia de la alin. (1) al art.24 Cod de Executare și tezei întâia de la alin.(2) al art.24 Cod de Executare, în redacția în vigoare la data emiterii Încheierii executorului judecătoresc din 18.08.2021, referitoare la faptul că executorul judecătoresc poate să calculeze dobânzi de întârziere **o singură dată, „doar la momentul încasării/executării sumei obligației principale”** (alin.2 al art.24) pentru perioada **„de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației”** (alin.1 art.24) are problemă de calitate a legii așa cum este consfințită la art. 23 alin.(2) din Constituție. Or, formularea tezei a treia de la alin. (1) al art.24 Cod de Executare creează o incertitudine juridică prin faptul că indică o perioadă de calcul, „de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației”, nefiind clar dacă aceasta instituie doar niște limite temporale pe care executorul nu are dreptul să le depășească sau este o perioadă obligatorie integral, de la o limită la alta. Mai exact, scenariile posibile pe care le admite această formulare sunt următoarele:
- (i) dobânzile de întârziere pot fi calculate pentru perioade mai scurte decât perioada dintre data devenirii definitive a hotărîrii și data plății integrale a obligației, important să nu fie calculată înainte de devenirea definitivă a hotărîrii și după stingerea integrală a obligației, sau:
 - (ii) dobânzile de întârziere urmează a fi calculate obligatoriu pentru toată perioada dintre data devenirii definitive a hotărîrii și data plății integrale a obligației. Acest scenariu a fost adoptat de executorul judecătoresc în speță.
21. Considerăm că aici nu suntem în prezența unei probleme de interpretare ce ar ține de competența instanțelor de drept comun, ci este o problemă ce ține de calitatea legii, așa cum este consfințită la art.23 alin.(2) din Constituție și respectiv, ține de competența *rationae materiae* a Curții Constituționale. Or, norma analizată lasă executorului judecătoresc o putere discreționară care nu este delimitată.
22. Din punctul nostru de vedere, o formulare, cum ar fi:
- „Sumele menționate se calculează pentru perioade nu mai anterioare de data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și nu mai târziu de data plății efective a obligației (...)”
- ar aduce claritate în dreptul discreționar al executorului judecătoresc, care ar putea calcula dobânzi pentru perioade mai scurte cuprinse între data la care hotărîrea judecătorească a

devenit definitivă și data plății efective a obligației. Aceasta ar putea fi dictat de necesitatea de respectare a termenului de prescripție, de lipsa, într-o anumită perioadă, a vinovăției debitorului obligației în executarea cu întârziere (de ex. deoarece executorul judecătoresc nu a întreprins măsuri de executare, deși erau posibile), alte motive.

3. Principii generale cu privire la securitatea raporturilor juridice

23. Curtea a statuat în DCC 92/2017, §24, 25 că, „termenele de prescripție au mai multe scopuri importante, și anume, să garanteze securitatea raporturilor juridice prin stabilirea unui termen pentru acțiuni, să protejeze potențialii făptuitori de plângerile tardive, care pot fi greu de contracarat, și să prevină orice injustiție ce ar putea să apară dacă instanțele ar fi chemate să se pronunțe asupra unor **evenimente care au avut loc în trecutul îndepărtat în baza unor probe care ar putea fi considerate ca fiind nesigure și incomplete din cauza trecerii timpului** (Stubbings și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 22 octombrie 1996, §51). De asemenea, Curtea Europeană a reținut că folosirea termenelor limitative (de prescripție sau de decădere dintr-un drept dacă nu este exercitat) urmărește un scop legitim în interesul general. [J.A. Pye (Oxford) Ltd și JA. Pye (Oxford) Land Ltd v. Regatul Unit, hotărârea din 30 august 2007]”.
24. În jurisprudența sa, Curtea a mai statuat că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept – material sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite (DCC nr.46 din 22 mai 2017, §21).
25. Exercițarea dreptului de a opune prescripția în cadrul unei proceduri de executare echivalează cu exercitarea lui în fața instanței de judecată și respectiv, este un drept protejat de Articolul 6 § 1 CEDO.
26. Articolul 6 § 1 CEDO se aplică în toate etapele procedurilor judiciare în care se hotărăște asupra „contestațiilor privind drepturi și obligații cu caracter civil”, fără să poată fi excluse etapele ulterioare pronunțărilor pe fond. Executarea unei sentințe sau hotărâri, indiferent de gradul de jurisdicție, trebuie așadar să fie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul art. 6 (Hornsby împotriva Greciei, pct. 40; Romańczyk împotriva Franței, pct. 53, în ceea ce privește executarea unei hotărâri care autoriza recuperarea unei creanțe alimentare).
27. Responsabilitatea statului poate fi angajată în cazul în care autoritățile publice implicate în procedurile de executare nu dau dovada de diligența cuvenită sau, mai mult, împiedică executarea (Hotărârea CEDO în cauza Fuklev împotriva Ucrainei, 7 iunie 2005, pct. 67). Măsurile adoptate de autoritățile naționale în vederea executării trebuie să fie adecvate și

suficiente pentru a asigura executarea: Rulianu împotriva României, pct. 66 - ținând seama de obligațiile ce le revin în calitate de depozitari ai forței publice în materie de executare [ibidem, pct. 72-73; Sekul împotriva Croației (dec.), pct. 54-55].

4. Cu privire la respectarea securității juridice în prezenta speță

28. Autorul nu contestă că legislația internă prevede dreptul creditorului de a pretinde de la debitor dobânzi de întârziere pentru perioada întârzierii executării hotărârii judecătorești. Acest drept este prevăzut de lege, și anume, art.24 Cod de Executare.
29. De asemenea, este evident că acest drept urmărește un scop legitim, și anume, de a despăgubi creditorul pentru întârzierea executării.
30. Totuși, acest drept subiectiv civil al creditorului, ca orice drept patrimonial civil, se supune unui termen de prescripție extinctivă, în interiorul căruia poate fi exercitat acest drept. Iar, după expirarea termenului de prescripție, debitorul are dreptul corelativ de a refuza executarea.
31. În speță, la modul general, conform art.24 Cod de Executare, puteau fi calculate dobânzi de întârziere pentru întârzierea executării hotărârii judecătorești pentru perioada 03.05.2011 (data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești) – 31.05.2021 (data stingerii obligației). În această perioadă, a fost aplicabil Codul Civil în ambele versiuni, de după modernizarea din 01.03.2019 (în continuare „**Codul Civil Modernizat**”) și până la această dată (în continuare „**Codul Civil Vechi**”).
32. Așadar, în conformitate cu art.391 Cod Civil Nou și art.267 Cod Civil Vechi,
 - (1) Termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.
33. Norma respectivă este una imperativă. Aceasta a fost instituită în vederea asigurării principiului certitudinii juridice pentru toți participanții la un raport civil, principiu care este consfințit la rang de principiu constituțional (art.23 alin.(2) din Constituție), precum și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Articolul 6). Această normă are derogări expres reglementate de lege (termenul de prescripție pentru drepturi nepatrimoniale, drepturi reale, pentru prejudiciul adus mediului și pentru încălcarea termenului rezonabil în proceduri judiciare și de executare, art.391 alin.(2), art.392 Cod Civil).
34. Teza a treia de la alin. (1) al art.24 Cod de Executare și teza întâia de la alin.(2) al art.24 Cod de Executare, în redacția în vigoare la data emiterii Încheierii executorului judecătoresc din 18.08.2021, obligă executorul judecătoresc să calculeze dobânzi de întârziere **o singură dată, „doar la momentul încasării/executării sumei obligației principale”**

(alin.2 al art.24) **„de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației”** (alin.1 art.24).

35. Astfel, calcularea dobânzilor de întârziere poate avea loc pentru intervale de timp infinite. În speță, această perioadă a constituit 10 ani.
36. Obligația de plată a dobânzilor de întârziere pentru întârzierea executării începe să curgă, conform art.272 Cod Civil Vechi și art.395 Cod Civil Nou, la data când e exigibilă/data realizării condiției, ceea ce conform art.24 alin.(1) Cod de Executare, este data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. În speță, termenul de prescripție a început să curgă la data de 03.05.2011 (data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești).
37. Nesolicitarea în termenul general de prescripție a calculării dobânzilor de întârziere are ca efect perimarea dreptului de a cere dobânzi, dacă debitorul opune prescripția în conformitate cu art. 406 alin.(1) Cod Civil Modernizat și art.281 alin.(1) Cod Civil Vechi, potrivit căroră

„(1) După expirarea termenului de prescripție extinctivă, debitorul poate refuza executarea obligației.”

38. Aceste reguli sunt instituite în vederea asigurării certitudinii juridice în raporturile civile. Termenul de prescripție permite punerea în discuție a unor obligații relativ recente și permite debitorului să se opună cu probe, care din cauza trecerii timpului, pot să nu mai fie în posesia debitorului. Aici reamintim că Curtea a statuat în DCC 92/2017, §24, 25 că, „termenele de prescripție au mai multe scopuri importante, și anume, (...) să prevină orice injustiție ce ar putea să apară dacă instanțele ar fi chemate să se pronunțe asupra unor evenimente care au avut loc în trecutul îndepărtat în baza unor probe care ar putea fi considerate ca fiind nesigure și incomplete din cauza trecerii timpului (Stubbings și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 22 octombrie 1996, §51).
39. Mai concret, la caz, în cazul în care CET-Nord S.A. i s-ar fi solicitat dobânzi pentru perioade mai recente, acesta cu mai multă ușurință ar fi putut administra probatoriu care să-l degreveză de obligația de a plăti dobânzi de întârziere, cum ar fi, un șir de corespondență între debitor și creditor care denotă acordul creditorului ca întârzierea să se producă și să nu fie executat silit patrimoniul debitorului, care cu certitudine a existat și ar fi putut stinge datoria, debitorul fiind o întreprindere de stat care produce energie termică și electrică pentru întreg municipiul Bălți. Însă, din cauza trecerii timpului, a schimbării administratorilor, juriștilor, termenului legal de păstrare a documentelor și alte motive, volume importante de probe nu mai sunt în posesia debitorului. Explicațiile date la acest alineat sunt oferite nu pentru analiză de fond, ci cu titlu de exemplu, pentru a ilustra, la general, problema valorificării de către o parte a unor drepturi peste perioade lungi de timp.

40. Este relevant de menționat că redacția inițială a art.24 alin.(1) și (2) Cod de Executare, în redacția în vigoare în perioada procedurii de executare din speță 03.01.2014 (data intentării procedurii)– 27.04.2017 (până la modificarea operată prin Legea nr.191 din 23.09.2016), era relativ clară și previzibilă. Acest articol era formulat după cum urmează:

(1) La cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art. 619 din Codul civil. **Sumele menționate se calculează de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației** cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

(2)Încheierea executorului judecătoresc emisă în condițiile alin. (1) este un titlu executoriu.

41. După cum reiese din formularea primei teze de la alin.(1) a art.24 coroborat cu alin.(2) în redacția anterioară, această normă nu obliga executorul să calculeze dobânzi doar la stingerea obligației, și deci, nu era exclusă aplicarea termenului de prescripție de 3 ani.
42. Mai mult, conform practicii cunoscute de noi, executorii judecătorești calculau penalități în baza redacției inițiale a art.24 la fiecare 3 ani. Respectiv, creditorii depuneau cerere de calculare a dobânzilor de întârziere și penalităților la fiecare 3 ani, în vederea respectării termenului de prescripție extinctivă.
43. De exemplu, și în speță, anume reieșind din această logică, pentru a respecta termenul de prescripție, în temeiul art.24 Cod de Executare, în redacția în vigoare la acel moment (a se vedea Anexa nr.14), la data de 03.02.2013, creditorul „Moldovagaz” S.A. a solicitat calcularea dobânzilor de întârziere (a se vedea Anexa 4). Iar, prin Încheierea executorului judecătoresc nr.005-286/13 din 14.02.2014, s-a dispus încasarea din contul CET-Nord S.A. a dobânzii de întârziere pentru perioada 03.08.2011 - 14.02.2014. Această încheiere a fost anulată ulterior pe motiv că executorul judecătoresc, la calcularea dobânzii de întârziere, nu a ținut cont de o achitată de debitor (a se vedea Anexele 5 – 7).
44. Pe data de 28.04.2017, a intrat acea modificare importantă a art.24 care, prin alin.(2) obligă executorul judecătoresc să calculeze dobânzi doar la stingerea obligației.
45. Această modificare, care încalcă un drept fundamental al debitorului la securitate juridică **nu a urmărit un scop legitim** clar. Aparent, a fost adoptat din comoditate, pentru a scuti executorii judecătorești de obligația de a calcula dobânzi de întârziere la fiecare 3 ani.
46. Dacă să analizăm Nota informativă la proiectul de lege de modificare, aceasta modificare se justifică în modul următor (a se vedea Anexa 17):

La alin. (1) al art. 24 cuvîntul "calculează" se va substitui cu cuvintele „este în drept să calculeze și să încaseze”. În final alineatul se va completa cu propoziția: "Cererea privind calcularea sumelor rezultate din întârzierea executării poate fi depusă doar executorului judecătoresc ce deține documentul executoriu care stabilește obligația principală, pînă la stingerea acestela", iar alineatul (2) se va expune în nouă redacție. Aceste reglementări ar aduce în concordanță normele Codului de executare cu prevederile legislației civile referitoare la corelația între bunul principal și cel accesoriu, ar asigura aplicarea riguroasă a prevederilor alin. (5) al art. 145 al Codului de executare și ar contracara situațiile cînd creditorii de rea - credință abuzează de drepturile sale.

47. După cum reiese din justificarea din Nota Informativă, a fost urmărit un scop neclar de a "corela legislația ce ține de bunul principal și bunul accesoriu" și "de a contracara abuzuri din partea creditorilor". Nici o analiză a problematicii ridicate în prezenta sesizare nu a fost efectuată nici cel puțin superficial. Este evident că un scop legitim constituțional nu a fost urmărit.
48. Ceea ce este evident că excluderea de la alineatul (2) al art.24 Cod de Executare în redacția actuală a sintagmei „Încheierea executorului judecătoresc se emite, în condițiile alin.(1) al prezentului articol, doar la momentul încasării/executării sumei obligației principale" nu va prejudicia nicidecum creditorul, însă va proteja debitorul de pretenții tardive, și respective, îi va oferi siguranța juridică garantată de art.23 alin.(2) Constituție și Articolul 6 CEDO.

5. Cu privire la încălcarea dreptului de proprietate

50. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că articolul 23 alin. (2) din Constituție nu are o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabil, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existența unor ingerințe în drepturile garantate de Constituție (a se vedea HCC nr. 3 din 14 ianuarie 2021, § 22, HCC nr. 12 din 6 aprilie 2021, § 33).
51. Articolul 46 din Constituție stipulează că

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Totodată, Art. 1 din Protocolul nr. 1 (Dreptul de proprietate) prevede că: „1. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. [...]”.

52. Conceptul „bunuri” din prima parte a art. 1 din Protocolul nr. 1 este unul autonom, și nu se limitează la proprietatea asupra bunurilor fizice: anumite alte drepturi și interese care constituie active pot fi considerate de asemenea „drepturi de proprietate” și, prin urmare, „bunuri” în sensul acestei dispoziții.

53. În speță, mijloacele bănești pe care executorul judecătoresc urmează să le încaseze cu titlu de dobânzi de întârziere din contul debitorului CET-Nord S.A. constituie active care constituie „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 și se bucură de protecția acestei norme, precum și de protecția art.46 din Constituție.
54. Prin încasarea din contul debitorului CET-Nord S.A. a mijloacelor bănești cu titlu de dobânzi de întârziere indubitabil are loc o ingerință în dreptul de proprietate. Această ingerință este prevăzută de lege, și anume, art.24 alin.(1) și (2) din Codul de Executare în redacția în vigoare la data de 18.08.2021 (data emiterii încheierii executorului judecătoresc privind calcularea dobânzilor de întârziere).
55. Nu contestăm că însăși instituirea dreptului creditorului de a cere și respectiv, a executorului judecătoresc, de a calcula și încasa dobânzi de întârziere pentru întârzierea executării hotărârii judecătorești urmărește un scop legitim, de a despăgubi creditorul pentru întârzierea încasării mijloacelor bănești adjudecate în baza unei hotărâri judecătorești.
56. Însă, după cum a fost menționat mai sus, această ingerință, sub aspectul încasării dobânzilor de întârziere **doar la momentul stingerii obligației**, ceea ce poate avea loc peste termene nelimitate în timp, care pot depăși considerabil termenul de prescripție extinctivă, **nu urmărește nici un scop legitim**. Se pare că scopul acestei reguli ține doar de comoditatea creditorului și a executorului judecătoresc de a calcula dobânzi de întârziere o singură dată, la finele procedurii de executare (la stingerea obligației), și nu a parcurge astfel de acțiuni procedurale cel târziu la fiecare 3 ani, în corespundere cu termenul de prescripție garantat de lege debitorului obligației. Un alt scop, inclusiv scop ce ține de interesul public sau general, așa cum a fost interpretat în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene pentru Drepturile Omului, autorul nu a identificat.
57. În contextul lipsei unui scop legitim pentru ingerința în dreptul de proprietate al debitorului, în principiu, nu se impune analiza proporționalității. Or, în cazul în care Curtea stabilește că ingerința nu a făcut obiectul condițiilor prevăzute de lege sau nu a urmărit interesul public, constată o încălcare a Convenției strict pentru acest motiv și nu consideră necesar să se angajeze în analiza proporționalității măsurilor contestate (Simonyan împotriva Armeniei, pct. 25-26; Vijatović împotriva Croației, pct. 58; Gubiyev împotriva Rusiei, pct. 83; Dimitrovi împotriva Bulgariei, pct. 52-56; și Bock și Palade împotriva României, pct. 58-65).
58. Totuși, dacă Curtea ar identifica vre-un scop legitim al ingerinței discutate la acest capitol și ar purcede la analiza proporționalității dintre ingerință și scopul urmărit, susținem că ingerința în proprietatea debitorului CET-Nord S.A. care este iminentă în contextul calculării de către executorul judecătoresc a dobânzilor de întârziere pentru un termen de 10 ani, este în orice caz neproporțională nici unui interes public sau particular al creditorului.
59. Așadar, o ingerință în dreptul la respectarea „bunurilor”, în afară de faptul că trebuie să fie prevăzută de lege și în interesul public, trebuie să asigure un „just echilibru” între

cerințele de interes general ale comunității și cerințele privind protecția drepturilor fundamentale ale persoanei [Beyeler împotriva Italiei (MC), pct. 107; Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, Serbiei, Sloveniei și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei (MC), pct. 108].

60. Dreptul executorului judecătoresc de a calcula dobânzi de întârziere doar la stingerea obligației, în speță, peste 10 ani, este neproportională în coraport cu dreptul debitorului de a i se cere dobânzi de întârziere în interiorul termenului de prescripție de 3 ani, astfel încât să aibă posibilitatea efectivă, și nu iluzorie, de a opune obiecțiile sale cu privire la încasarea dobânzilor în baza unor situații relativ recente, având probatoriu nealterat de trecerea timpului.
61. Aici reiterăm opinia că urmărirea scopului legitim al creditorului de încasare a dobânzilor de întârziere poate fi atins dacă legea nu ar prevedea regula abuzivă privind calcularea dobânzilor doar la stingerea obligației. Astfel, în același timp, ar fi respectat dreptul debitorului la proprietate.
62. În lumina celor expuse, autorul susține că formularea alin.(1) și alin.(2) ale art.24 Cod de Executare, citite separat și împreună, nu satisfac exigențele de calitate a legii sub aspectul lipsei de suficientă previzibilitate, încălcând astfel principiul constituțional prevăzut la art.23 alin.(2) din Constituție. Totodată, alin.(1) și alin.(2) ale art.24, citite separat și împreună, încalcă principiul securității juridice, care la fel, este un principii constituțional consfințit la art.23 alin.(2) din Constituție. Nerespectarea acestor principii fundamentale, luate atât separat, cât și împreună, duce la încălcarea dreptului de proprietate al debitorului procedurii de executare, garantat de art.46 din Constituție și Articolul 1 Protocolul 1 CEDO.

F. Anexe:

1. Mandatul avocatului;
2. Încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-286/13 din 18.08.2021 cu anexă: Calculele desfășurate a dobânzilor de întârziere calculate la 18.08.2021;
3. Titlu executoriu emis în baza Hotărârea judecătorei Economice de Circumscripție nr. 2e-3343/11 din 01.03.2011;
4. Cererea „Moldovagaz” S.A. din 03.02.2014 privind calcularea dobânzilor de întârziere;
5. Încheierea executorului judecătoresc nr.005-286/13 din 14.02.2014 privind calcularea dobânzilor de întârziere;
6. Hotărârea judecătorei Rîșcani nr.2-4475/14 din 03.04.2014;
7. Încheierea judecătorei Chișinău, sediul Centru nr.25-2336/2019 din 21 august 2019;
8. Cererea „Moldovagaz” S.A. din 18.05.2021 privind calcularea dobânzilor de întârziere;
9. Cererea „Moldovagaz” S.A. din 31.05.2021 de informare privind stingerea datoriei;
10. Contestația CET-Nord S.A. din 26.08.2021;
11. Supliment la Contestația CET-Nord S.A din 8.05.2022;

12. Încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Centru nr.25-3333/21 din 12 mai 2023;
13. Recursul CET-Nord S.A. din 27 mai 2023;
14. Extras din Codul de executare, articolul 24 alin.(1) și alin.(2) în redacția anterioară;
15. Extras din Codul de executare, articolul 24 alin.(1) și alin.(2) în redacția actuală;
16. Legea nr.191 din 23.09.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative;
17. Nota informativă la proiectul de lege privind modificarea unor acte normative.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe propria onoare că informațiile furnizate în prezenta Curții în prezenta sesizare sunt veridice.

12 februarie 2024

Cu înaltă considerațiune,

Avocata Elena Garaz
din numele CET-Nord S.A.

Dosarul nr.25-5842/22
2-21130980-12-25-21122022

Digitally signed by Ojoga Andrei
Date: 2024.05.07 15:24:43 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

ÎN C H E I E R E

29 aprilie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Andrei Ojoga
Adrian Plugaru

examinând în ședință publică chestiunea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă intentată la cererea depusă de SA Moldovagaz împotriva SA CET-Nord, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa privind casarea încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021 privind calcularea și încasarea dobânzii de întârziere, rezultată din neexecutarea în termen a titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 cu obligarea executorului judecătoresc să efectueze recalcularea dobânzii de întârziere cu aplicarea coeficientului de 9% la rata de bază a BNM, și

cererea depusă de SA CET-Nord împotriva SA Moldovagaz, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa privind anularea încheierii nr.005-2828/13 din 25 august 2021 de calculare a dobânzii de întârziere,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2021, SA Moldovagaz a depus cerere împotriva SA CET-Nord, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa, solicitând anularea încheierii executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 25 august 2021 privind calcularea dobânzii de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei, la calculul căreia a fost aplicat coeficientul de 5% la rata de bază a BNM; obligarea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa să efectueze recalcularea dobânzii de întârziere cu aplicarea coeficientului de 9% la rata de bază a BNM, cu încasarea acesteia de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz, rezultată din întârziere executării de către SA CET-Nord a hotărârii judecătorești nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 (*f.d.2-4, vol.I*).

Potrivit fișei de repartizare din 03 septembrie 2021, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Nadejda Mazur (*f.d.1, vol.I*).

La 02 septembrie 2021, SA CET-Nord, prin intermediul factorului poștal electronic, a depus contestație împotriva SA Moldovagaz, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa, solicitând anularea încheierii nr.25-282/13 din 25 august 2021 (*f.d.126-134, vol.I, cauza nr.25-3343/21*).

Potrivit fișei de repartizare din 03 septembrie 2021, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Dragoș Crgan (*f.d.124, vol.I, cauza nr.25-3343/21*).

La 02 septembrie 2021, SA CET-Nord, prin intermediul factorului poștal terestru, a depus contestație împotriva SA Moldovagaz, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa, solicitând anularea încheierii nr.25-282/13

din 25 august 2021 (*f.d.219-223, vol.I, cauza nr.25-3379/21*). Cererea fiind înregistrată în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul centru la 06 septembrie 2021.

Potrivit fișei de repartizare din 08 septembrie 2021, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Tatiana Vasilică (*f.d.218, vol.I, cauza nr.25-3379/21*).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.25-3379/21 din 10 septembrie 2021, s-a respins cerința SA CET-Nord privind asigurarea acțiunii ca fiind neîntemeiată (*f.d.22, vol.II*).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.25-3315/21 din 29 octombrie 2021 (*f.d.121-122, vol.I*), s-a dispus conexarea la cauză civilă nr.25-3315/21 (2-21130980-12-25-03092021) la cererea depusă de SA Moldovagaz împotriva SA CET-Nord, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa privind contestarea încheierii nr.25-282/13 din 25 august 2021 privind calcularea și încasarea dobânzii întârziere, rezultată din neexecutarea în termen a titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010:

- cauză civilă nr.25-3343/21 (2-21131391-12-25-03092021) la acțiunea SA Moldovagaz către SA CET-Nord, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa privind contestarea încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021, parvenită de la judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Dragoș Crigan;
- cauza civilă nr.25-3378/21 (2-21133117-12-25-08092021) la acțiunea SA Moldovagaz către SA CET-Nord, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa privind contestarea actelor executorului judecătoresc, parvenită de la judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru – Tatiana Vasilică.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, sediul Centru din 28 iunie 2022, s-au admis contestațiile SA Moldovagaz și SA CET-Nord; s-a anulat încheierea nr.005-282/13 emisă de executorul judecătoresc Anatolie Chiosa la 25 august 2021 prin care s-a dispus încasarea de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz a dobânzii de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei (*f.d.221-226, vol.II*).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.2r-1975/22 din 04 octombrie 2022, s-a admis recursul SA CET-Nord; s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 iunie 2022, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată (*f.d.121-125, vol.III*).

Potrivit fișei de repartizare din 21 decembrie 2022, cauza a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Argumentele SA Moldovagaz

Contestație nr.05-3/1-34604 din 01 septembrie 2021 (*f.d.2-4, vol.I*)

Prin încheierea nr.005-282/13 din 25 august 2021 s-a dispus încasarea de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz a dobânzii de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei, rezultată din întârzierea executării de către SA CET-Nord a hotărârii judecătorești nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

SA Moldovagaz nu este de acord cu mărimea dobânzii de întârziere, calculată și supusă, de către executor, spre încasare, considerând încheierea în cauză ca fiind una ilegală și pasibilă de a fi casată.

La 20 decembrie 2013, SA Moldovagaz a depus spre executare titlul executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 privind încasarea de la SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz a datoriei în sumă totală de 23 159 958,47 lei, inclusiv: datoria – 22 485 396,58 lei; taxa de stat – 674 561,89 lei.

La 18 mai 2021, creditorul următor SA Moldovagaz a înaintat în adresa executorului judecătoresc cererea nr.04/3-1924 din 12 august 2021, prin care s-a solicitat calcularea dobânzii de întârziere, rezultată din întârzierea executării de către SA CET-Nord a hotărârii judecătorești nr.2e-37198/10 din 06 octombrie 2010, conform prevederilor art.24 alin.(1) Cod de executare.

La 12 august 2021, SA Moldovagaz a informat executorul judecătoresc despre faptul achitării integrale, de către SA CET-Nord a datoriilor debitoare conform documentelor executorii menționate supra.

Prin încheierea nr.005-282/13 din 25 august 2021, s-a dispus încasarea de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz a dobânzii de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei, rezultată din întârzierea executării de către SA CET-Nord a hotărârii judecătorești nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

La calculul dobânzii de întârziere executorul judecătoresc a aplicat coeficientul de 5% la rata de bază a BNM.

SA Moldovagaz nu este de acord cu coeficientul de 5%, aplicat de către executor, deoarece aceasta contravine prevederilor legislației în vigoare.

Astfel, reprezentantul SA Moldovagaz a făcut referire la prevederile art.24 alin.(1) Cod de executare și art.942 alin.(2) Cod civil.

Totodată, menționează că potrivit art.2 din Legea nr.108 din 27 mai 2016 cu privire la gazele naturale, sunt semnificate următoarele noțiuni: *consumator casnic* – persoană fizică care procură gaze naturale pentru propriile necesități casnice, cu excepția utilizării acestora în scopuri comerciale, pentru desfășurarea activității de întreprinzător sau profesionale; *consumator noncasnic* – persoană fizică sau persoană juridică care procură gaze naturale în alte scopuri decât pentru propriile necesități casnice.

Punctul 4 din Regulamentul privind furnizarea gazelor naturale, aprobate prin hotărârea ANRE nr.113/2019 din 19 aprilie 2019, stabilește: *în sensul prezentului regulament se utilizează termenii definiți în Legea cu privire la gazele naturale nr.108 din 27 mai 2016.*

În pct.10 și pct.11 din Regulament sunt utilizate următoarele categorii de consumatori a gazelor naturale, respectiv: *consumator casnic* și *consumator noncasnic*.

Conform art.1 din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003, sunt semnificate următoarele noțiuni: *consumator* – orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională; *agent economic* – orice persoană juridică sau fizică autorizată pentru activitate de întreprinzător, care fabrică, transportă, comercializează produse ori părți din produse, prestează servicii (execută lucrări).

Astfel, raportând esența normelor legale menționate, debitorul SA CET-Nord, având statut de persoană juridică i se atribuie noțiunea de consumator noncasnic, iar executorul judecătoresc, la efectuarea calculului dobânzii de întârziere, urma să aplice coeficientul de 9%, cu încasarea de la debitor a dobânzii de întârziere în mărime de 29 096 318,49 lei.

Această ordine de idei este bazată pe practica judiciară și anume: decizia Curții de Apel Chișinău nr.2ac-380/17 din 07 noiembrie 2017 în cauza civilă SA Moldovagaz către SA Apă-Canal Chișinău, menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr.2rac-216/18 din 30 mai 2018.

Reieșind din cele expuse, solicită admiterea cererii.

Argumentele SA CET-Nord

Referință la contestația SA Moldovagaz nr.05-3/1-34604 din 01 septembrie 2021 (f.d.68-70, vol.I)

Prin încheierea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 25 august 2021, s-a dispus încasarea de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz dobândă de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei, rezultată din întârzierea executării de către debitorul SA CET-Nord a hotărârii judecătorești economice de circumscripție nr.2e-7198/10 din 6 octombrie 2010.

Atât demersul creditorului urmăritor SA Moldovagaz din 18 mai 2021 prin care a solicitat calcularea dobânzii de întârziere și penalității rezultate din întârzierea executării de către SA CET-Nord a hotărârii judecătorești economice de circumscripție numărul 2-7198/10 din 06 octombrie 2010 cât și însăși încheierea executorului judecătoresc nr.005-282/13 din 25 august 2021 reprezintă un abuz de drept.

Având în vedere prevederile art.11, 13, 14 Cod civil, consideră că prin acțiunile sale atât creditorul cât și executorul judecătoresc fac zel de abuz de drepturi și manifestă o rea-credință în scopul obținerii unor avantaje economice contrar legislației în vigoare.

Întru argumentarea celor invocate, menționează că întârzierea executării achitării datoriei conform documentului executoriu se datorează următoarelor circumstanțe care justifică lipsa vinovăției debitorului.

Potrivit Legii nr.174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energia electrică și Legii nr.92 din 29 mai 2014 cu privire la energie termică și promovarea cogenerării (art.9 și art.45), serviciile de producere și furnizare a energiei electrice și termice, la fel, ca și serviciile prestate SA Moldovagaz sunt reglementate de Agenția națională pentru reglementare în energetică, prin instituirea tarifelor/prețurilor pentru aceste servicii, iar în prețul la energia electrică tariful la energia termică și în prețurile la resursele energetice trebuie să intre toate cheltuielile rezonabile de exploatarea și dezvoltarea obiectivelor energetice precum și profitul.

Astfel, conform pct.8.3 din Metodologia determinării, aprobării și aplicării tarifelor de producere a energiei electrice, energiei termice și apei de adaos, aprobată prin hotărârea ANRE nr.147 din 25 august 2004, tarifele se stabilesc la nivelul mediu pentru întreaga perioadă a anului calendaristic, iar actualizarea tarifelor se efectuează anual, după prezentarea de către întreprinderi a raportului financiar pe anul precedent și a materialelor necesare pentru revizuirea tarifelor.

Respectiv, din cauza neajustării în perioada anilor 2012 - 2017 a tarifelor pentru activitatea desfășurată, din motive neimputabile entității, pe parcursul perioadei de referință, întreprinderea a înregistrat pierderi financiare, deoarece combustibilul primar (gazele naturale) se achiziționa la un preț mai mare decât cel inclus în tariful pentru producerea energiei termice și electrice. Astfel, potrivit informației privind devierile tarifare înregistrate de SA CET-Nord pentru perioada 2012 - 2017 care este anexată la contestație în perioada de referință au fost procurate gaze naturale cu devieri financiare negative în mărime de 151400,0 mii lei, fapt ce a condiționat incapacitatea de plată a întreprinderii, precum și înregistrate devieri financiare negative la compartimentul alte cheltuieli în medie 47651,18 mii lei.

Potrivit situațiilor financiare pentru perioadele 2014 - 2017, întreprinderea SA CET-Nord a înregistrat pierderi după cum urmează: 2014 – 53 217 449 lei; 2015 – 61 854 220 lei; 2016 – 52 949 197 lei; 2017 – 40 444 068 lei.

Având în vedere faptul că neexecutarea obligației de către o parte este justificată dacă ea se datorează unui impediment în afara controlului acesteia și dacă părții nu i se putea cere în mod rezonabil să evite sau să depășească impedimentul ori consecințele

acestui, se apreciază existența unor circumstanțe de neexecutare justificată care nu se datorează vinovăției debitorului SA CET-Nord.

Mai mult ca atât, ar fi de remarcat faptul că prin răspunsul nr.04-01/222 din 22 ianuarie 2021, la demersul SA CET-Nord nr.400-08/2423 din 10 decembrie 2020, Agenția națională pentru reglementare în energetică a considerat justificată aplicarea prețurilor reglementate pentru furnizarea gazelor naturale de către SA Moldovagaz pentru consumatorul noncasnic SA CET-Nord în punctele de ieșire din rețelele de transport al gazelor naturale în corespundere cu anexa la hotărârea consiliului de administrație al ANRE nr.396/2020 din 28 octombrie 2020 în mărime de 2 895 lei/1 000 m³ fără TVA.

Indiferent de faptul că SA Moldovagaz a fost informată referitor la constatarea ANRE privind corectitudinea aplicării tarifului pentru furnizarea gazelor naturale către SA CET-Nord în calitate de consumator final noncasnic, racordat în punctul ieșire din rețeaua de transport al gazelor naturale, furnizorul continuă să factureze la prețul în mărime de 3 910 lei/1 000 m³ fără TVA, ca și pentru consumator noncasnic racordat la ieșirea din rețelele de distribuție distribuție a gazelor naturale de înaltă presiune.

Astfel, în cazul în care creditorul SA Moldovagaz ar fi aplicat valoarea gazelor naturale consumate la prețul pentru furnizarea gazelor naturale în punctele de ieșire din rețelele de transport, conform constatării ANRE, acest fapt ar fi influențat asupra sporirii capacității de plată a debitorului SA CET-Nord față de creditorul următor prin diminuarea cheltuielilor de procurare a combustibilului primar în mărime de 171 849 502,06 lei.

Totodată, tarifului pentru furnizarea gazelor naturale din punctul ieșire din rețeaua de transport este aplicat de către creditorul SA Moldovagaz în mod discriminatoriu, deoarece deși atât debitorul SA CET-Nord, cât și SRL Bălți-Gaz (fondată de către SA Moldovagaz) sunt ambele racordate la rețeaua de transport al gazelor naturale, începând cu anii 1990, de către furnizorul de gaze naturale au fost și sunt aplicate tarife separate, astfel că numai SRL Bălți-Gaz beneficiază de prețul gazelor naturale la ieșirea din rețeaua de transport, ceea ce reprezintă o favorizare pe piața produselor energetice.

Or, conform art.13 alin.(13) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, o practică comercială este considerată ca fiind agresivă dacă în contextul situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele, această practică limitează sau este susceptibilă să limiteze considerabil libertatea de alegere sau comportamentul consumatorului mediu în privința produsului prin hărțuire, constrângere, inclusiv prin utilizarea forței fizice sau prin influență nejustificată, și, prin urmare, practica dată îl determină sau este susceptibilă să îl determine pe consumator să ia o decizie de tranzacționare pe care astfel nu ar fi luat-o.

Prin urmare, constată că creditorul vădit intenționat cu rea-credință nu a aplicat tariful conform hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr.396/2020 din 28 octombrie 2020 în mărime de 2 895 lei/1 000 m³ fără TVA, pentru a nu permite debitorului SA CET-Nord de a-și spori capacitatea de plată în vederea stingerii datoriilor istorice astfel condiționând extinderea termenului de executare a obligației de plată, iar ca consecință calcularea unor dobânzi de întârziere impunătoare, care nu au acoperire financiară deoarece nu se includ în costurile reglementate.

Conform pct.18 din Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și tarifelor reglementate pentru producerea energiei electrice și termice, pentru serviciile de distribuție și furnizare a energiei termice, aprobată prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.396/2019 din 01 noiembrie 2019, în costurile reglementate nu se includ cheltuielile aferente: 6) achitării amenzilor, penalităților, despăgubirilor,

acoperirii lipsurilor, pierderilor și altor cheltuieli neproductive; 17) alte cheltuieli ale titularului de licență ce nu țin de activitățile reglementate.

Prin urmare, potrivit metodologiilor aprobate de ANRE, dobânda de întârziere aplicată față de SA CET-Nord nu se include în tariful pentru producere și furnizare a energiei termice și electrice și, respectiv, nu sunt recuperate prin tarif, deoarece acestea nu pot fi suportate de populație în calitate de beneficiar final al serviciilor prestate de SA CET-Nord.

În acest mod, dobânda de întârziere aplicată față de SA CET-Nord care depășește însuși valoarea obligației de bază, rămâne fără o acoperire financiară, ceea ce duce la incapacitatea de plată a întreprinderii față de furnizorii servicii, iar ca consecință insolvabilitatea întreprinderii și neasigurarea consumatorilor din mun.Bălți cu energie termică în sezonul rece.

Totodată, calcularea dobânzilor de întârziere contravin cadrului constituțional și normelor internaționale, inclusiv principiul necesității asigurării funcționării eficiente și asigurării viabilității financiare a întreprinderilor electroenergetice în baza costurilor justificate și strict necesare pentru desfășurarea activităților reglementate (principiu consacrat prin art.87 alin.(2) lit.a) din Legea nr.107/2016 cu privire la energia electrică.

Prin urmare, acest abuz de drepturi la care recurge creditorul SA Moldovagaz este în contradicție cu prevederile art.24 și art.36 din Constituție și art.2 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constituind o lezare a drepturilor cetățenilor Republicii Moldova la viață și la sănătate, astfel că în cazul insolvabilității debitorului persistă riscul întreruperii prestării serviciilor de furnizare a energiei termice și electrice care sunt servicii de interes public și social.

Cu referire la contestația creditorului prin care se solicită casarea încheierii din 25 august 2021 menționează următoarele.

Creditorul deduce eronat cu trimitere la art.1 din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003, asupra faptului că debitorul SA CET-Nord are statut de persoană juridică față de care urmează să se aplice coeficientul 9%, cu încasarea de la debitor a dobânzii de întârziere în mărime de 29 096 318,49 lei.

Mai mult ca atât, creditorul la argumentarea contestației sale, a deviat de la reglementările acțiunii în timp a legii civile, adică a prevederilor alin.(1) și (4) art.7 din Codul civil.

Conform contractului nr.32 din 29 decembrie 2006 de furnizare a gazelor naturale în anul 2007 încheiat între SA Moldovagaz și SA CET-Nord, societățile au avut calitatea, respectiv de Furnizor și de Consumator, conform legislației în vigoare la momentul încheierii contractelor. La fel, reieșind din prevederile pct.10.1 al contractului, durata acestuia *în ce privește achitarea gazelor consumate și penalităților s-a extins până la onorarea deplină de către consumator a obligațiilor sale*, adică 31 mai 2021, respectiv, debitorul și-a menținut calitatea de consumator în temeiul contractelor date până la data indicată.

Este de menționat că, conform art.3 al Legii cu privire la gaze nr.136 din 17 septembrie 1998, în vigoare la ziua încheierii ambelor contracte (abrogată la 12 februarie 2010), prin noțiunea de consumator se subînțelegea - an persoana fizică sau persoana juridică utilizatoare de gaze în calitate de combustibil sau de materie primă, ale cărei instalații de utilitate utilizare sunt racordate la rețeaua de gaze.

În așa mod, legiuitorul a trebuit la categoria de consumator și persoanele juridice, care utilizau gaze naturale ca materie primă, la caz, și SA CET-Nord ca producător de energie termică, materia primă fiind gazele naturale, livrate de SA Moldovagaz.

Menționează că, legiuitorul indică expres că raporturile juridice între SA Moldovagaz, ca furnizor, și SA CET-Nord, ca consumator, cad sub incidența de reglementare a Legii cu privire la gazele naturale nr.108 din 27 mai 2016, în care sunt stipulate expres categoriile de consumatori. În așa fel, drepturile și interesele SA CET-Nord, în calitatea sa de consumator, sunt protejate de legea dată.

Argumentele SA CET-Nord

Contestație nr.05-3/1-35193 din 02 septembrie 2021 (nr.05-3/2-31053 din 06 (02) septembrie 2021) (f.d.126-134, vol.I; f.d.219-223, vol.I)

Executorul judecătoresc eronat a aplicat norma de drept material, deoarece la stabilirea dobânzii de întârziere a fost aplicată eronat norma civilă care reglementează aplicabilitatea în timp a legislației civile, astfel că unui raport izvorât și derulat în perioada de acțiune a Codului civil în varianta în vigoare până la 01 martie 2019 au fost aplicate prevederile legislației civile intervenite după modificare.

În asemenea circumstanțe, natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților existente la data intrării în vigoare a legii noi sunt guvernate în continuare de legea sub imperiul căreia au luat naștere drepturile și obligațiile respective, corespunzător orice alte efecte generate de aceste raporturi juridice rămân a fi guvernate de legea veche la data intrării în vigoare a legii noi.

Astfel, conform art.243 Cod de procedură civilă (varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.17 din 05 aprilie 2018) *Instanța judecătorească, pronunțând o hotărâre din încasarea unei sume de bani, consemnează în dispozitiv, cu cifre și litere, suma și moneda în care se percepe și dobândă de întârziere determinată conform articolului 619 Cod civil, pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 zile e la data când aceasta a devenit definitivă.*

Prin urmare, la emiterea încheierii nr.005-286/13 din 18 august 2021 dir calculare a dobânzii de întârziere pentru perioada de timp 21 decembrie 2010 - 01 iunie 2021, executorul judecătoresc aplicat eronat legea nouă, deoarece termenul de calculare a dobânzii de întârziere urma a fi determinat prin prisma legii vechi, care guverna la acel moment natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților existente.

Respectiv, având în vedere prevederile art.243 Cod de procedură civilă în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.17 din 05 aprilie 2018, dobânda de întârziere urma a fi calculată de la expirarea celor 90 de zile de la data când hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 a devenit definitivă, adică de la data de 16 martie 2011, dar nu de la data din 21 decembrie 2010, precum este menționat în încheierea contestată.

Mai mult ca atât, dobânda de întârziere a fost calculată în cadrul unii proceduri din executare intentată după termenul prescris de art.16 Cod de executare (varianta în vigoare la 20 decembrie 2013) potrivit căruia titlul executoriu poate fi prezentat spre executare în decursul a 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în al cărei temei a fost emis, dacă legea nu prevede altfel.

În acest sens menționează că potrivit răspunsului nr.203 din 16 iunie 2014 a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, hotărârea judecătorească nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 nu a fost contestată cu cerere de apel și a devenit irevocabilă la 15 decembrie 2010, or potrivit hotărârii judecătorești termenul de atac în Curtea de Apel Economică a fost de 20 zile.

Potrivit art.254 alin.(2) lit.a) Cod de procedură civilă (varianta în vigoare la data 20 decembrie 2013) rămân irevocabile hotărârile judecătorești emise în primă instanță,

după expirarea termenului de apel, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare.

Având în vedere faptul că hotărârea judecătorească nr.2e-7198/10 din 6 octombrie 2010 nu a fost contestată cu cerere de apel, fiind emisă în prezența reprezentanților pârâtului și reclamantului, constată drept eronată mențiunea în titlul executoriu nr.2e-7198/10 din 6 octombrie 2010 a devenit definitivă la 20 decembrie 2010, deoarece hotărârea în cauză a devenit irevocabilă la data de 27 octombrie 2010, fapt confirmat și prin răspunsul Judecătoriei Chișinău, sediul central nr.1610 din 3 martie 2021 remis în cadrul cauzei penale nr.2019970715 către Direcția generală teritorială Nord a CNA.

Referitor la eroarea admisă de către instanța de judecată, care a condiționat intentarea procedurii de executare peste termenul de prescripție, SA CET-Nord prin demersul nr.351 din 1 iulie 2014, înregistrat la 3 iulie 2014 cu număr din intrare 776 în secretariatul Judecătoriei Comerciale de Circumscripție, solicitat anularea parțială a titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 6 octombrie 2010, deoarece înscrispție din titlul executoriu „a devenit definitivă la 20 decembrie 2010” este ilegală, și înlăturarea erorii prin substituirea sintagmei „ 20 decembrie 2010” cu cea „ 27 octombrie 2010”.

Însă, reieșind din materialele anexate la dosarul civil nr.2e-7198/10, demersul înaintat nu a fost examinat, respectiv eroarea admisă nu a fost înlăturată, iar ca consecință în cadrul unei proceduri de executare silită intentată contrar articolului 16 Cod de executare, adică peste termenul de prescripție, au fost calculate dobânzi de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei pentru perioada 20 martie 2011 - 14 februarie 2014 conform încheierii nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, precum și suma de 22 089 077,01 lei potrivit încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021 pentru perioada 21 decembrie 2010 - 1 iunie 2021.

Prin urmare, se deduce și un alt aspect al ilegalității încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021 care condiționează anularea acesteia, și anume faptul că în cadrul aceleiași proceduri de executare, conform încheierii nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, anterior a fost calculată dobândă de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei pentru perioada 20 martie 2011 - 14 februarie 2014.

Astfel, reieșind din calculul anexat la materialele cauzei la emiterea încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021, executorul judecătoresc nu a ținut cont de acest fapt și nici nu s-a expus asupra acestuia, însă a calculat în mod repetat dobânda de întârziere pentru perioada 20 martie 2011 - 14 februarie 2014.

Totodată, executorul judecătoresc la emiterea încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021 nu a ținut cont și de faptul că încheierea nr.005-282/23 din 20 decembrie 2013 prin care a fost intentată procedura de executare silită a titlului executoriu nr.7198/10 din 6 octombrie 2010, precum și dobânda din întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei calculată pentru perioada 20 martie 2011 - 14 februarie 2014 conform încheierii nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, fac obiectul cauzei penale nr.2019970715 potrivit ordonanței privind începerea urmăririi penale din 24 decembrie 2019.

Or, conform recomandării nr.15 privind dobânda de întârziere în cazul neexecutării benevole a hotărârii judecătorești, încheierea privind calcularea dobânzilor, penalităților și autor sume rezultate din întârzierea executării se va emite doar la momentul încasării sumei de bază (pornind de la prevederile alin.(1) al art.24 Cod de executare, cât și ale alin.(5) al art.145 Cod de executare).

Astfel, instanța de judecată a anulat încheierea executorului judecătoresc nr.005-303/13 din 18 februarie 2014 pe motiv că executorul judecătoresc a dispus încasarea dobânzilor de întârziere fără ca hotărârea de judecată să fie executată, o situație

similară și în cazul calculării dobânzii de întârziere față de SA CET-Nord în mărime de 7 123 143,94 lei pentru perioada 20 martie 2011 - 14 februarie 2014 conform încheierii nr.005-282/13 din 14 februarie 2014.

În asemenea circumstanțe, executorul judecătoresc a emis pentru perioada 20 martie 2011 – 14 februarie 2014 două documente executorii, unul din care este definitiv, ceea ce este inadmisibil deoarece întrunește elementele constitutive a îmbogățirii fără justă cauză (îmbogățire nejustificată) prin dublarea calculelor pentru dobânzile de întârziere, fiind obținute suplimentar mijloace financiare în mărime de 7 123 143,94 lei pentru același temei.

Prin urmare, încasarea unor mijloace financiare încasate ilegal și în mod repetat pentru o perioadă identică constituie o încălcare a art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult ca atât, executorul judecătoresc la momentul emiterii încheierii contestate cunoștea despre intentarea cauzei penale, fapt confirmat prin răspunsul nr.005-282/13 din 17 mai 2021 la demersul DTG „Nord” a CNA nr.12/1613 din 22 aprilie 2021.

În ordinea argumentelor invocate, menționează că potrivit art.161 alin.(1) Cod de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

Astfel, în conformitate cu art.2 Cod de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative, iar potrivit art.5 Cod de executare, modul și condițiile de punere în executare a documentelor executorii se stabilesc pe principiul respectării drepturilor omului și nu pot avea ca scop pricinuirea de suferințe fizice și morale sau de prejudicii materiale.

Stingerea creanței conform hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 s-a efectuat în baza declarației de compensare a obligațiilor de plată din 31 mai 2021, potrivit căruia se stinge integral prin compensare obligația de plată a SA Moldovagaz față de SA CET-Nord în sumă de 20 303 567,45 lei, dintre care 4 664 358,10 lei au fost atribuiți la stingerea titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

La caz, ar fi menționat că temei pentru emiterea declarației de compensare a obligațiilor de plată din 31 mai 2021 îl constituie hotărârea ANRE nr.150 din 09 aprilie 2021 privind efectuarea recalculării contravalorii gazelor naturale consumate în perioada 01 ianuarie 2018 – 16 iunie 2018 cu aplicarea pentru această perioadă a prețului aprobat prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.88/2018 din 16 martie 2018 privind tarifele și prețurile reglementate la gazele naturale.

Prin urmare, deoarece temei pentru emiterea declarației de compensare a obligațiilor de plată din 31 mai 2021 îl constituie hotărârea ANRE nr.150 din 09 aprilie 2021 privind efectuarea recalculării contravalorii gazelor naturale consumate în perioada 01 ianuarie 2018 – 16 martie 2018 în vederea executării prevederilor hotărârii Consiliului de administrație al ANRE nr.88/2018 din 16 martie 2018 privind tarifele și prețurile reglementate la gazele naturale, consideră că executorul judecătoresc urma să atribuie suma de 4 664 358,10 lei nu pentru data de 31 mai 2021, dar pentru 17 martie 2018, ceea ce în rezultat ar fi influențat asupra cuantumului dobânzii de întârziere calculate conform titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Într-o altă ordine de idei, potrivit încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021 calculul dobânzii de întârziere pentru perioada de timp 21 decembrie 2010 – 01 iunie 2021 a fost efectuat în baza art.942 Cod civil (în redacția în vigoare din 01 martie 2019). Prin urmare, norma respectivă care reglementează procedura de calculare a dobânzii de întârziere nu urma a fi aplicată asupra perioadei 20 martie 2011 – 31 mai 2021, ori pentru perioada 30 martie 2011 – 01 martie 2019 urma să fie efectuat și prezentat un calcul separat, având în vedere prevederile art.619 Cod civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019).

În consecință, apreciind incorectitudinea calculării dobânzii de întârziere, constată cu certitudine faptul că, calculul dobânzii de întârziere, cu totalizarea sumei de 22 089 077 lei nu este relevant speței or, acesta a fost efectuat contrar prevederilor legale enunțate, ceea ce denotă ilegalitatea încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021 și condiționează anularea acesteia de către instanța de judecată, fiind unica soluție de înlăturare a erorilor admise la emiterea încheierii nominalizate, precum și evitare de cauzare a unui prejudiciu material pentru reclamant.

Cu privire la lipsa vinovăției debitorului SA CET-Nord pentru întârzierea executării achitării datoriei conform documentului executoriu, s-a făcut referire la art.art.602, 603, 903 și 904 alin.(1) Cod civil și s-au indicat următoarele.

Debitorul nu este obligat să plătească dobânzi de întârziere în cazul în care neexecutarea nu se datorează vinovăției sale, ori pentru aplicarea acestora se cer întrunite aceleași condiții ca și în cazul răspunderii civile. În asemenea circumstanțe, debitorul este ținut să plătească dobânzi de întârziere atunci când sunt întrunite toate condițiile acordării de despăgubiri, în caz contrar, dacă neexecutarea provine nu din vina debitorului, pentru ai fi imputabilă, cu prezentarea probelor care ar dovedi existența unei cauze străine, debitorul urmează a fi exonerat de plata dobânzilor de întârziere.

Conform Legii nr.174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energia electrică și Legii nr.92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării (art.9 și art.45), serviciile de producere și furnizare a energiei electrice și termice, la fel, ca și serviciile prestate de SA Moldovagaz sunt reglementate de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (ANRE) prin instituirea tarifelor/prețurilor pentru aceste servicii, iar în prețul la energia electrică, tariful la energia termică și în prețurile la resursele energetice trebuie să intre toate cheltuielile rezonabile de exploatare și dezvoltare a obiectivelor energetice, precum și profitul.

Potrivit pct.8.3 din Metodologia determinării, aprobării și aplicării tarifelor de producere a energiei electrice, energiei termice și apei de adaos, aprobată prin hotărârea ANRE nr.147 din 25 august 2004, tarifele se stabilesc la nivel mediu pentru întreaga perioadă a anului calendaristic, iar actualizarea tarifelor se efectuează anual, după prezentarea de către întreprinderi a raportului financiar pe anul precedent și a materialelor necesare pentru revizuirea tarifelor.

Din cauza neajustării în perioada anilor 2012 - 2017 a tarifelor pentru activitatea desfășurată, din motive neimputabile entității, pe parcursul perioadei de referință, întreprinderea a înregistrat pierderi financiare, deoarece combustibil primar (gazele naturale) se achiziționa la un preț mai mare decât cel inclus în tariful pentru producerea energiei termice și electrice. Astfel, potrivit Informației privind devierile tarifare înregistrate de SA CET-Nord pentru perioada 2012 - 2017, în perioada de referință au fost procurate gaze naturale cu devieri financiare negative în sumă de 151 400,0 mii lei, fapt ce a condiționat incapacitatea de plată a întreprinderii, precum și înregistrate devieri financiare negative la compartimentul „Alte cheltuieli” în mărime de 47 651,18 mii lei.

Potrivit situațiilor financiare pentru perioadele 2014 – 2017, întreprinderea SA CET-Nord a înregistrat pierderi după cum urmează: 2014 – 53 217 449 lei; 2015 – 61 854 220 lei; 2016 – 52 949 197 lei; 2017 – 40 444 068 lei;

Anume din cauza incapacității de plată, generată de factori care nu au depins de debitorul SA CET-Nord, datoria încasată conform hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 a fost achitată după cum urmează: în perioada anului 2013 suma de 945 600 lei; în perioada anului 2014 suma de 4 000 000 lei; în perioada anului 2019 suma de 13 550 000 lei; în perioada anului 2021 suma de 3 989 796,21 lei.

Reieșind din informația cu privire la plățile efectuate conform hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 în perioada 2015 - 2018, din cauza incapacității de plată nu au fost efectuate careva achitări, iar odată cu ameliorarea situației economice a întreprinderii, SA CET-Nord ca debitor de bună-credință a efectuat achitări în vederea onorării obligației sale.

Potrivit informației privind executarea investițiilor aprobate de către ANRE, SA CET-Nord, în perioada anilor 2015 – 2020, nu a executat investiții în mărime de 37 847,03 mii lei.

Respectiv, din cauza incapacității de plată și a pierderilor generate în perioada anilor 2014 - 2018, ANRE prin hotărârea nr.540 din 27 decembrie 2019 a exclus valoarea rentabilității activelor existente și uzura mijloacelor fixe neutilizată pentru efectuarea investițiilor, în perioada anilor 2014 – 2018, diminuând astfel valoarea devierilor financiare negative cu 20 580,0 mii lei, inclusiv: 2014 - 3.086,0 mii lei; 2015 - 5.689,0 mii lei; 2016 - 3.936,0 mii lei; 2017 - 3.097,0 mii lei; 2018-4.772,0 mii lei.

Acest fapt demonstrează că incapacitatea de plată s-a reflectat nu numai asupra neexecutării hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, dar și asupra activității de bază prin neexecutarea planului de investiții, fiind în acest sens sancționați de către ANRE.

Anume din aceste considerente, având în vedere faptul că neexecutarea obligației de către o parte este justificată dacă ea se datorează unui impediment în afara controlului acesteia și dacă părții nu i se putea cere în mod rezonabil să evite sau să depășească impedimentul ori consecințele acestuia, se apreciază existența unor circumstanțe de neexecutare justificată care nu se datorează vinovăției debitorului SA CET-Nord.

Datoriile acumulate în rezultatul neajustării în perioada anilor 2012 – 2017 a tarifelor pentru activitatea desfășurată, a condiționat ca întreprinderea SA CET-Nord să activeze în regim de conturi blocate, iar utilizarea mijloacelor financiare, lunar, s-a efectuat și se efectuează până în prezent, doar cu permisiunea scrisă a creditorului SA Moldovagaz.

Acest fapt, demonstrează că creditorul următor SA Moldovagaz și executorul judecătoresc, în toată această perioadă au deținut și continuă să dețină controlul asupra mijloacelor financiare ale întreprinderii, având dreptul exclusiv să dispună de acestea, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate.

Afirmația executorului judecătoresc precum că „în procesul executării au fost întreprinse măsuri de executare a hotărârii, care însă nu s-a soldat cu executarea documentului executoriu” nu corespunde realității, în circumstanțele în care atât creditorul, cât și executorul judecătoresc dețineau controlul asupra mijloacelor financiare ale întreprinderii și puteau dispune de acestea conform prevederilor Codului de executare.

Mai mult ca atât, odată cu emiterea încheierii nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013 privind intentarea procedurii de executare a titlului executoriu emis conform hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, executorul judecătoresc a dispus aplicarea măsurilor de asigurarea a documentului executoriu, iar deblocarea conturilor întreprinderii în perioada 2013 - 2021, s-a efectuat numai în baza acordului scris al creditorului și în temeiul încheierii executorului judecătoresc.

Totodată, reieșind din Informația cu privire la transferul mijloacelor financiare, lunar, transferurile au fost efectuate în limita autorizată de către creditorul următor, ceea ce denotă buna-credință a debitorului SA CET-Nord.

Mai mult ca atât, acordurile privind efectuarea transferurilor de mijloace financiare nu au fost condiționate de achitarea ulterioară a anumitor dobânzi de întârziere, iar amânarea achitărilor pentru executarea hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, s-a efectuat cu acceptul creditorului următor, fapt ce demonstrează lipsa vinovăției din partea debitorului SA CET-Nord și acceptul creditorului de a utiliza aceste mijloace financiare.

Respectiv, acceptul executorului judecătoresc pentru efectuarea transferurilor mijloacelor bănești din conturile întreprinderii pentru alte destinații decât achitarea datoriilor creditorului, nu pot fi calificate ca acțiuni de tergiversare a executării titlului executoriu pentru care ar fi posibil de aplicat dobânzi de întârziere.

Prin urmare, atât potrivit art.619 Cod civil (până la 01 martie 2019), cât și prevederilor art.624 Cod civil (până la 01 martie 2019), conform cărora răspunderea debitorului pentru plata dobânzilor de întârziere survine doar în cazul în care neexecutarea s-a datorat vinovăției acestuia, iar în lipsa acesteia debitorul urmează a fi exonerat de la plata lor, în ordinea circumstanțelor justificative enunțate, apreciază întrunirea condițiilor de anulare a încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021.

Dobânzile de întârziere nu au acoperire financiară deoarece nu se includ în costurile reglementate.

Raporturile existente între SA Moldovagaz și SA CET-Nord au drept scop asigurarea, în final, a populației cu energie termică și electrică, produsă de către SA CET-Nord ca urmare a consumului gazelor naturale furnizate de SA Moldovagaz, astfel, încât aceste servicii sunt de interes public, deoarece asigură una din necesitățile de bază ale omului și, concomitent, securitatea energetică a țării.

Această concluzie este fortificată prin însăși instituirea de către legiuitor a reglementărilor la nivel de stat, atât pentru SA Moldovagaz, cât și pentru SA CET-Nord a tarifelor pentru serviciile prestate și bunurile livrate de aceștia, fiind cert că, implicarea statului în reglementarea acestora denotă caracterul social important al activității acestor două întreprinderi din domeniul energetic, cu atât mai mult că statul deține acțiuni în ambele Societăți.

Veniturile întreprinderilor din domeniul energetic provin din serviciile prestate într-un final, populației, care și este beneficiarul acestor servicii, conform tarifelor stabilite de autoritățile statului.

Prin urmare, în fluxul mijloacelor bănești pentru serviciile prestate, SA CET-Nord are un rol de intermediar dintre consumatorii finali și furnizorul de gaze naturale, utilizate exclusiv în vederea producerii energiei furnizate de SA CET-Nord, direct sau prin intermediari, populației, situație ce denotă existența unei interdependențe directe între obligațiile asumate de SA CET-Nord față de SA Moldovagaz și obligațiile asumate de terții consumatori față de SA CET-Nord. Or, sursele necesare pentru achitarea gazelor naturale utilizate în producerea energiei electrice și termice sunt acumulate de la consumatorii finali.

Respectiv, potrivit pct.18 din Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și tarifelor reglementate pentru producerea energiei electrice și termice, pentru serviciile de distribuție și furnizare a energiei termice, aprobată prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.396/2019 din 01 noiembrie 2019: „în costurile reglementate nu se includ cheltuielile aferente: 6) achitării amenzilor, penalităților, despăgubirilor, acoperirii lipsurilor, pierderilor și altor cheltuieli neproductive; 17) alte cheltuieli ale titularului de licență ce nu țin de activitățile reglementate”.

Prin urmare, potrivit metodologiilor aprobate de ANRE, dobânda de întârziere aplicată față SA CET-Nord nu se include în tariful pentru producerea și furnizarea energiei termice și electrice și, respectiv, nu sunt recuperate prin tarif, deoarece acestea nu pot fi suportate de populație în calitate de beneficiar final al serviciilor prestate de SA CET-Nord.

În acest mod, dobânda de întârziere aplicată față de SA CET-Nord care depășește însuși valoarea obligației de bază, rămâne fără o acoperire financiară, ceea ce va duce la incapacitatea de plată a întreprinderii față de furnizorii de servicii, iar ca consecință insolvabilitatea întreprinderii și neasigurarea consumatorilor din mun.Bălți cu energie termică în sezonul rece.

În asemenea circumstanțe, calcularea unei dobânzi de întârziere excesive care nu are acoperire financiară în cazul societăților comerciale cu activitate reglementată, reprezintă o încălcare a art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Or, potrivit art.13 alin.(4) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor „practicile comerciale incorecte sînt, în special, cele: înșelătoare, în sensul prevederilor alin.(5)-(12); agresive, în sensul prevederilor alin.(13)-(15)”.

Iar, conform art.13 alin.(13) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor „O practică comercială este considerată ca fiind agresivă dacă, în contextul situației de fapt și ținând cont de toate caracteristicile și circumstanțele, această practică limitează sau este susceptibilă să limiteze considerabil libertatea de alegere sau comportamentul consumatorului mediu în privința produsului prin hărțuire, constrîngere, inclusiv prin utilizarea forței fizice sau prin influență nejustificată, și, prin urmare, practica dată îl determină sau este susceptibilă să îl determine pe consumator să ia o decizie de tranzacționare pe care altfel nu ar fi luat-o”.

Altfel spus, prin calcularea dobânzilor de întârziere excesive care nu au acoperire financiară în cazul societăților comerciale cu activitate reglementată, are ca consecință falimentarea întreprinderii, ceea ce contravine scopului pentru care întreprinderea a fost creată.

Calcularea dobânzilor de întârziere contravine cadrului constituțional și normelor internaționale, inclusiv principiul necesității asigurării funcționării eficiente și a asigurării viabilității financiare a întreprinderilor electroenergetice în baza costurilor justificate și strict necesare pentru desfășurarea activităților reglementate (principiu consacrat prin art.87 alin.(2) lit.a) din Legea nr.107/2016 cu privire la energia electrică).

Având în vedere argumentele justificative expuse, menționează că întreprinderea este obligată prin Lege să suporte cheltuielile de reparație curentă și capitală, iar majorarea indicilor prețurilor fără ajustarea corespunzătoare a tarifului reduce proporțional capacitatea tarifului stabilit de a acoperi necesitățile curente ale întreprinderii și, respectiv, reduce capacitatea de plată a acesteia, situație aflată în afara voinței părții deoarece valoarea produselor realizate, sunt reglementate de stat.

Rezumând cele expuse mai sus, SA CET-Nord n-a purtat nici o vină în neachitarea în termen a datoriei pentru gazele naturale recepționate de la SA Moldovagaz, obligație ce este determinată de raporturile existente în interiorul sistemului energetic, fiind în strânsă legătură de cauzalitate cu executarea de către populație a obligațiilor sale.

Mai mult decât atât, în condițiile în care creanțele SA CET-Nord față de terți sunt net inferioare datoriiilor față de SA Moldovagaz, are loc supra-îndatorarea SA CET-Nord prin impunerea acesteia la plata dobânzilor de întârziere în lipsa unei acoperi financiare efective a acestora de către SA CET-Nord, activitatea căreia este limitată de reglementarea tarifară.

Această situație poate duce la insolvabilitatea și lichidarea SA CET-Nord și, în consecință, la punerea în pericol a securității energetice a țării și încălcarea drepturilor consumatorilor de a beneficia de serviciile prestate de SA CET-Nord.

În această ordine de idei, este necesar de a reține că, art.24 și art.36 ale Constituției și art.2 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale instituie dreptul cetățenilor Republicii Moldova la viață și la sănătate, în timp ce suspendarea sau întreruperea prestării serviciilor de furnizare a energiei termice și electrice constituie o încălcare a acestor drepturi constituționale, fiind cert că supra-îndatorarea SA CET-Nord, care prestează servicii de interes public și social, va fi urmată de survenirea acestei încălcări.

Or, statul a fondat SA Moldovagaz și SA CET-Nord nu în scopul clasic de dobândire a venitului, ci, prioritar, întru asigurarea securității energetice a țării, a funcționării fiabile a sistemului energetic și furnizării neîntrerupte a serviciilor de interes public și social, iar majorarea venitului de pe urma activității comerciale a acestor societăți prin intermediul dobânzilor de întârziere încasate în beneficiul unei întreprinderi din sectorul energetic în beneficiul altei întreprinderi din același sector, ambele cu capital de stat, fiind contrar cadrului constituțional și normelor internaționale sus-invocate.

Mai mult decât atât, încasarea din contul SA CET-Nord a dobânzilor de întârziere, poate distrage mijloacele bănești necesare pentru menținerea utilajului și fiabilității întreprinderii termoelectrice, precum și pentru efectuarea reparațiilor necesare în vederea continuării producerii energiei.

Această supra-îndatorare a SA CET-Nord, pe lângă efectele indicate mai sus, reduce și capacitatea producătorului de energie termică și electrică de cumpărare a gazelor naturale necesare pentru producerea acestora, astfel, încât este cert că în acest mod este dezechilibrat întreg sistemul energetic, deși scopul entității pentru care a fost creată este unul diametral opus, și anume asigurarea producerii în volumul necesar consumatorilor.

Subsecvent, instituirea răspunderii pentru neexecutarea obligațiilor ce depind și reies din neexecutarea de către consumatorii SA CET-Nord a obligațiilor de plată asumate, precum și existența unor circumstanțe justificative, este contrară intereselor sociale pentru asigurarea cărora întreprinderea termoelectrică a fost instituită, respectiv orice dobânzi de întârziere calculate și înaintate spre plată sunt lovite de nulitate.

Argumentele SA Moldovagaz

Referință la contestația SA CET-Nord nr.05-3/1-35193 din 02 septembrie 2021 (nr.05-3/2-31053 din 06 (02) septembrie 2021) (f.d.53-59, vol.II)

Consideră eronate argumentele debitorului, or textul art.243 Cod de procedură civilă, în varianta invocată de debitor, a fost modificat prin Legea pentru modificarea

și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova nr.244-XVI din 21 iulie 2006 (în vigoare 17 noiembrie 2006).

La data de 06 octombrie 2010, Judecătoria Economică de Circumscripție s-a pronunțat asupra cauzei civile nr.2e-7198/10, fiind dispusă încasarea de la SA CET-Nord în folosul SA Moldovagaz a datoriei și taxei de stat.

În conformitate cu prevederile art.241 Cod de procedură civilă (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.155 din 05 iulie 2012), era stabilit: Instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească constă din parte introductivă, parte descriptivă, motivare și dispozitiv. În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecății, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței. În partea descriptivă se indică pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii. În cazul în care instanța judecătorească stabilește modul și termenul de executare a hotărârii, dispune executarea ei imediată sau ia măsuri pentru asigurarea executării, în dispozitiv se face o mențiune în acest sens.

Totodată, art.249 Cod de procedură civilă (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.155 din 05 iulie 2012), era stabilit: După pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice. Instanța judecătorească poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să corecteze greșelile sau omisiunile din hotărâre privitor la nume, calitate procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței de judecată. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greșelilor.

Cum se vede din cuprinsul hotărârii nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, aceasta include în sine toate elementele principale prevăzute de art.241 Cod de procedură civilă, iar din partea participanților la proces nu au parvenit careva cereri în vederea corectării greșelilor sau omisiunilor din hotărâre.

Mai mult ca atât, cum invocă și debitorul, în contestația sa, hotărârea în cauză nu a fost contestată cu apel și a devenit irevocabilă la data de 15 decembrie 2010, iar debitorul - SA CET-Nord abia după mai mult de 4,5 ani, de la emiterea hotărârii, la data de 01 iulie 2014 s-a adresat cu o cerere, către instanța de judecată, întru înlăturarea erorii prin substituirea sintagmei „20 decembrie 2010” cu cea de „27 octombrie 2010”, adică după omiterea termenului de prescripție.

Astfel hotărârea în cauză poate fi considerată ca fiind una legală.

Aceiași situație, ține și de argumentul debitorului, în privința legalității înaintării spre executare, de către SA Moldovagaz, a titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, considerată ca fiind peste termenul de prescripție. Or, în conformitate cu prevederile art.12 alin.(1) Cod de executare (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.315 din 20 decembrie 2013, în vigoare 24 ianuarie 2014), titlul executoriu se eliberează creditorului la cerere de către prima instanță, după rămânerea definitivă a hotărârii.

Toate elementele de bază se regăsesc în titlul executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, care a fost înaintat spre executare de către creditorul SA Moldovagaz la data de 20 decembrie 2013, în strictă conformitate cu prevederile art.16 alin.(1) Cod de executare: „în decursul a 3 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești în al cărei temei a fost emis”, având în vedere că în documentul executoriu este stric indicat: „Hotărârea judecătorească 2e-7198/2010 devine definitivă la „20 decembrie 2010”.

Prin încheierea nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013, executorul judecătoresc Chiosa Anatolie, a dispus: Intentarea procedurii de executare în baza titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Articolul 60 alin.(4) Cod de executare (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.315 din 20 decembrie 2013, în vigoare 24 ianuarie 2014), stabilește: „încheierea privind intentarea procedurii de executare poate fi contestată doar de debitor, în temeiul prevăzut la art.61 lit.b) și e) din prezentul cod, în instanța de judecată în a cărei circumscripție teritorială biroul executorului judecătoresc își are sediul sau, în cazul municipiului Chișinău, în instanța de judecată în a cărei circumscripție camera teritorială a executorilor judecătorești a stabilit competența teritorială a executorului judecătoresc”.

Conform prevederilor art.61 alin.(1) lit.b) Cod de executare (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.315 din 20 decembrie 2013, în vigoare 24 ianuarie 2014), este stabilit că, executorul judecătoresc poate refuza intentarea procedurii de executare dacă termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat.

Reieșind din mențiunea indicată în titlul executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, cu referire la data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești nr.2e-7198/2010 „la 20 decembrie 2010”, executorul judecătoresc corect a intentat procedura de executare.

Se face referire la art.9, art.161 alin.(1) și art.162 alin.(1) și (2) Cod de executare (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.315 din 20 decembrie 2013, în vigoare 24 ianuarie 2014).

Debitorul SA CET-Nord nu s-a folosit de drepturile sale legale și nu a contestat încheierea nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013.

Totodată, este necesar de menționat că, conform Recomandării nr.15 privind dobânda de întârziere în cazul neexecutării benevole a hotărârii judecătorești (Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2012, nr.11, pag.5), la care face referire și debitorul, explică următoarele:

„Practica judiciară referitoare la executarea silită denotă contradicții legislative de natură să dubleze rolul instanței de judecată și a executorului judecătoresc. În scopul unificării practicii judiciare în judecătoria și Curțile de Apel și întru evitarea deficiențelor la punerea în aplicare a legislației, Curtea Supremă de Justiție oferă următoarele recomandări, realizate în colaborare cu profesorii Facultății de Drept a Universității de Stat din Moldova.

Astfel, art.243 și 246 Cod de procedură civilă prevăd că în hotărârile privind perceperea unei sume de bani și a celor de adjudecare a bunului sau a contravalorii lui, instanța consemnează în dispozitivul hotărârii „și dobânda de întârziere determinată conform art.619 din Codul civil, pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 de zile de la data când aceasta a devenit definitivă”.

În același timp, conform art.24 Cod de executare „La cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din

întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art.619 din Codul civil. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod”.

Prima neconcordanță se rezumă la competența de a calcula dobânzile rezultate din întârzierea executării. Nu considerăm că instanța de judecată este pe deplin în drept de a-și extinde prerogativele după momentul pronunțării hotărârii, or, prin pronunțarea hotărârii, aceasta se dezinvestește de judecarea cauzei, iar sarcina executării efective revine altui subiect - executorului judecătoresc.

A doua neconcordanță rezultă din termenele diferite prevăzute de cele 2 legi organice. În Codul de executare, termenul pentru executare benevolă este de 15 zile (art.60 alin.(3) Cod de executare) de la momentul recepționării somației de executare. Iar art.243 și 246 Cod de procedură civilă în mod expres admit că debitorul ar putea să nu execute hotărârea definitivă într-un termen cu mult mai mare - 90 zile, de la data rămânerii ei definitive.

Ne pronunțăm ferm în favoarea executării efective în termene optime și previzibile a hotărârilor judecătorești, fără a admite ca aceste contradicții legislative să afecteze finalitatea actului de justiție.

De aceea, ținând cont și de art.2 alin.(2) Cod de procedură civilă, considerăm că instanțele de judecată nu vor indica în dispozitivul hotărârii consecința neexecutării acesteia, or, aceasta este sarcina executorului judecătoresc.

Atenționăm că încheierea executorului, de calculare a dobânzii de întârziere, se va emite la cererea creditorului și va cuprinde perioada de când hotărârea judecătorească a devenit definitivă până la data plății efective a obligației, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare. Pornind de la prevederile art.3 alin.(1) Cod de procedură civilă și cele ale art.343 alin.(1) Cod de executare, opinăm că executorul judecătoresc va calcula dobânda de întârziere chiar și pentru obligațiile și perioadele anterioare intrării în vigoare a prevederilor art.24 Cod de executare.

Chiar dacă încheierea executorului judecătoresc emisă în astfel de situații este un titlu executoriu, ea poate face obiectul contestării, și de aceea contează dacă a intrat sau nu în vigoare prin neatacare după expirarea termenului de contestare (15 zile de la data emiterii) sau ca rezultat al contestării, dacă a fost menținută de către instanța de judecată. Atenționăm că la executarea acestui tip de documente executorii urmează să i se acorde debitorului termenul de executare benevolă, stabilit de art.60 Cod de executare.

Considerăm că încheierea privind calcularea dobânzilor, a penalităților și a altor sume rezultate din întârzierea executării se va emite doar la momentul încasării sumei de bază (pornind de la prevederile art.24 alin.(1) Cod de executare, cât și ale art.145 alin.(5) Cod de executare.

Abuzurile creditorilor de rea-credință care prezintă titlul executoriu spre executare târziu, dar în limita termenului de 3 ani (art.16 alin.(1) Cod de procedură civilă), vor putea fi contracarate doar ca urmare a examinării contestărilor adresate de către debitori în instanța de judecată.

Totuși, pornind de la principiul disponibilității, ce guvernează procedura de executare, considerăm că prezentarea titlului executoriu spre executare târziu, dar în limita termenului de 3 ani, nu ar putea limita creditorul de dreptul de a solicita

calcularea dobânzii de întârziere. Or, legislația civilă prevede suficiente modalități de stingere a obligațiilor, la care poate recurge debitorul pentru a evita plățile suplimentare rezultate din întârziere”.

Astfel, invocă faptul că, procedura de executare a titlului executoriu nr.2e-7198/10, eliberat de Judecătoria Economică de Circumscripție, a fost intentată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Cu referire la încheierea nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, prin care a fost dispusă încasarea de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz a dobânzii de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei - rezultată din neexecutare în termen de către SA CET-Nord a hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Într-adevăr, în urma unui demers din partea SA Moldovagaz, în adresa executorului judecătoresc, a fost solicitată emiterea unei încheieri cu privire la calcularea dobânzii de întârziere în condițiile art.24 Cod de executare și executarea ulterioară a acesteia.

În conformitate cu prevederile art.24 alin.(1) Cod de executare (în varianta în vigoare până la modificările și completările introduse prin Legea nr.42 din 27 martie 2014, în vigoare 09 mai 2014): „La cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art.619 din Codul civil. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

De menționat, că prevederile articolului menționat în redacția respectivă, nu stabilește expres termenul de înaintare a unei astfel de cereri, așa cum este prevăzut de art.24 alin.(1) Cod de executare (în varianta în vigoare după modificările și completările introduse prin Legea nr.191 din 23 septembrie 2016, în vigoare 28 aprilie 2017): „La cererea creditorului, executorul judecătoresc este în drept să calculeze și să încaseze dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art.619 din Codul civil. Cererea privind calcularea sumelor rezultate din întârzierea executării poate fi depusă doar executorului judecătoresc ce deține documentul executoriu prin care se stabilește obligația principală, până la stingerea acesteia. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

În cazul respectiv, creditorul și-a exercitat dreptul de a solicita calcularea dobânzii de întârziere, prin depunerea în adresa executorului a unei cereri respective, care urma a fi luată în considerație de către executorul judecătoresc la întrunirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare.

Totodată, la data de 14 februarie 2014, executorul judecătoresc Anatolie Ciosa a emis încheierea nr.005-282/13, prin care a fost dispusă încasarea de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz a dobânzii de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei rezultată din neexecutare în termen de către SA CET-Nord a hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

De menționat, că atât creditorul SA Moldovagaz, cât și debitorul SA CET-Nord n-au contestat încheierea respectivă, în termenul stabilit.

Ținând cont de faptul că, calcularea și încasarea dobânzii de întârziere în circumstanțele de drept la acea perioadă, urma a fi expusă numai după data plății efective a obligației cuprinse în documentul executoriu respectiv, SA Moldovagaz nu l-a luat în considerație ca fiind executoriu.

Concomitent, având în vedere, că în toată această perioadă de timp (de la înaintarea documentului executoriu spre executare și până la achitarea integrală a datoriei de bază), au fost introduse mai multe modificări în actele normative legislative, care reglementează procedura de executare, SA Moldovagaz s-a conformat în tocmai acestor reglementări.

Astfel, la data de 18 mai 2021 a mai depus în adresa executorului judecătoresc o cerere prin care a fost solicitată calcularea și încasarea dobânzii de întârziere rezultate din întârzierea executării documentului executoriu nr.2e-7198/10, în conformitate cu prevederile art.24 alin.(1) Cod de executare (în varianta în vigoare după modificările și completările introduse prin Legea nr.191 din 23 septembrie 2016, în vigoare 28 aprilie 2017).

Deci, argumentul debitorului, precum că în cadrul aceleiași proceduri de executare sunt două încheieri de încasare a dobânzilor de întârziere pentru diferite perioade, nu corespunde realității, deoarece perioada din 20 martie 2011 – 14 februarie 2014, pentru care a fost calculată dobânda de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei, conform încheierii nr.005-282/13 din 14 februarie 2014 (perioada din 20 martie 2011 – 14 februarie 2014) se include în perioada de calcul a dobânzii de întârziere calculate în sumă de 22 089 077,01 lei, conform încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021, care absoarbe pe cea dintâi.

Cu referire la: Încheierea nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013, de intentare a procedurii de executare și încheierea nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, fac obiectul cauzei penale nr.2019970715.

Articolele 78, 79 și 83 din Codul de executare (în varianta în vigoare după modificările și completările introduse prin Legea nr.17 din 05 aprilie 2018 și Legea nr.238 din 08 noiembrie 2018), stabilesc expres cazurile de suspendare sau încetare a procedurii de executare, iar „emiterea ordonanței privind începerea urmări penale” nu cade sub incidența normelor citate.

Mai mult ca atât, nici în ordonanța, la care face referire debitorul, nu se menționează nimic despre obligația suspendării ori încetării procedurii de executare în cauză, iar argumentul executorului este unul neîntemeiat.

Cu referire la: Executorul urma să atribuie suma de 4 664 358,10 lei nu pentru data de 31 mai 2021, dar pentru 17 martie 2018.

În conformitate cu art.3 Cod de procedură civilă (în varianta în vigoare după modificările și completările introduse prin Legea nr.85 din 11 iunie 2020), este stabilit: „(1) Instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege. (2) Noua lege procedurală nu duce la modificarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate și nu le desființează. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale, efectele vechii legi încetează dacă noua lege nu prevede altfel. (3) Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare nu are putere retroactivă”.

Articolul 73 din Legea cu privire la actele normative nr.100 din 22 decembrie 2017, stabilește: „Actul normativ se aplică fără limită de timp dacă în textul acestuia nu este prevăzut altfel. Actul normativ sau unele dispoziții ale acestuia pot avea aplicare temporară. În acest caz, în actul normativ se indică termenul de aplicare ori evenimentul la survenirea căruia actul normativ sau unele dispoziții își încetează acțiunea. Actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv. Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancțiuni mai blânde. Actele normative pot ultraactiva, în mod excepțional, dacă acest lucru este prevăzut expres de noul act normativ”.

Prin hotărârea nr.150 din 09 aprilie 2021, ANRE a stabilit pentru prima dată, în mod oficial, un termen furnizorului de gaze naturale – 31 august 2021, pentru efectuarea recalculării (prin diminuare), a valorii gazelor naturale livrate în perioada 01 ianuarie 2018 – 16 martie 2018, către consumatorii noncasnici.

Datoria în sumă de 4 664 358,10, conform titlului executoriu nr.2e-7198/10, la care face referire debitorul, reprezintă datoria pentru gazele naturale consumate în anul 2007, astfel nu cade sub incidența actului de dispoziție al ANRE nr.150 din 09 aprilie 2021.

Totodată, în temeiul hotărârii ANRE nr.150 din 09 aprilie 2021 privind efectuarea recalculării contravalorii gazelor naturale consumate în perioada 01 ianuarie 2018 – 16 martie 2018, cu aplicarea pentru această perioadă a prețului aprobat prin hotărârea ANRE nr.88 din 16 martie 2018, SA Moldovagaz a efectuat, consumatorului SA CET-Nord, recalcularea plății pentru gazele naturale furnizate în perioada 01 ianuarie 2018 – 16 martie 2018, ca urmare a apărut obligația SA Moldovagaz față de SA CET-Nord în valoare de 20 303 567,45 lei.

Totodată, luând în considerație creanța debitoare ale SA CET-Nord față de SA Moldovagaz, în valoare de 20 303 567,45 lei, în conformitate cu prevederile art.974 Cod civil, la data de 31 mai 2021 SA Moldovagaz a efectuat stingerea parțială prin compensare a obligațiilor și creanțelor existente între SA Moldovagaz și SA CET-Nord, inclusiv în baza titlului executoriu nr.2e-7198/10, iar consumatorul a confirmat acceptarea compensării prin scrisoarea nr.320-08/10 din 03 iunie 2021.

Reieșind în cele menționate, consideră că și acest argument al debitorului este unul neîntemeiat.

Cu referire la: Lipsa de vinovăție, în legătură cu lipsa mijloacelor financiare.

Conform art.1 Cod de executare (în varianta în vigoare după modificările și completările introduse prin Legea nr.11 din 25 martie 2021) este stabilit: „(1) Procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege”.

Articolul 44 alin.(3) din Codul de executare (în varianta în vigoare după modificările și completările introduse prin Legea nr.11 din 25 martie 2021), stabilește că: „Debitorul este obligat să execute documentul executoriu, să declare în scris, pe propria răspundere, executorului judecătoresc, la solicitarea acestuia, toate veniturile, drepturile de creanță deținute și bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sunt gajate, precum și locul aflării lor. Aceeași obligație revine și conducătorilor, contabililor și fondatorilor persoanei juridice debitor. Nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea prevăzută de lege”.

Consideră argumentele invocate de debitor, la acest capitol, ca fiind pur declarative și lipsite de temei legal, deoarece în normele invocate nu este prevăzut că impedimentele justificative exonerează debitorul de plata despăgubirilor pentru neexecutarea obligației.

Or, legislația civilă prevede suficiente modalități de stingere a obligațiilor, la care poate recurge debitorul pentru a evita plățile suplimentare rezultate din întârziere.

Reieșind din cele expuse, SA Moldovagaz consideră contestațiile înaintate de debitorul SA CET-Nord, către creditorul SA Moldovagaz și executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la anularea încheierii nr.005-282/13 din 25 august 2021, privind calcularea și încasarea dobânzii de întârziere, rezultată din neexecutarea în termen a titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010, ca fiind neîntemeiate și pasibile de a fi respinse.

Explicațiile executorului judecătoresc (f.d.73-75, vol.II)

La 20 decembrie 2013, SA Moldovagaz a solicitat executarea titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție referitor la încasarea datoriei în sumă totală de 23 159 958,47 lei de la SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz.

Prin încheierea nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013 s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție și s-a stabilit SA CET-Nord termen de executare benevolă a documentului executoriu și anume până la 06 ianuarie 2014.

Totodată, s-a stabilit părților procedurii de executare ziua de prezentare în fața executorului judecătoresc și anume data de 30 decembrie 13 ora 09:00 în biroul executorului judecătoresc pentru a li se comunica drepturile și obligațiile lor, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalității de executare și/sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului.

În cadrul procedurii de conciliere petrecute la data de 30 decembrie 2013 reprezentanților părților li s-au comunicat drepturile și obligațiile lor, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalității de executare și/sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului.

În cadrul procedurii de conciliere, directorul SA CET-Nord - Galagan Ion a informat executorul judecătoresc că nu sunt împotrivă de a executa hotărârea judecătorească, însă la moment nu este în stare de a achita datoria debitorială, dar vor întreprinde măsuri pentru soluționarea problemei pe cale amiabilă cu creditorul SA Moldovagaz. Reprezentantul SA Moldovagaz – Școlinic Sergiu a insistat în continuare asupra executării acestui document executoriu considerând că termenul stabilit pentru executarea benevolă este unul suficient pentru ca debitorul să decidă asupra modalității de executare, în acest context - termenul de executare benevolă a acestui document executoriu rămânând a fi data de 06 ianuarie 2014.

În termenul stabilit, datoria nu a fost achitată, astfel prin încheierea din 16 ianuarie 2014 dispunându-se aplicarea sechestrului pe conturile bancare ale debitorului SA CET-Nord.

Totodată, luând în considerație situația dificilă în care se afla debitorul SA CET-Nord, debitorului lunar i se eliberează permisiuni de a efectua transferurile necesare pentru o bună desfășurare a activității întreprinderii.

La 04 februarie 2014, creditorul următor SA Moldovagaz a înaintat un demers prin care a solicitat calcularea dobânzii de întârziere și penalității rezultată din neexecutarea de către SA CET-Nord în termen a hotărârii Judecătoriai Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Prin încheierea din 14 februarie 2014 s-a dispus de a încasa de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz dobânda de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei rezultată din neexecutare în termen de către debitorul SA CET-

Nord a hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Nefiind de acord cu încheierea respectivă, debitorul SA CET-Nord a contestat-o în instanța de judecată, însă ulterior la data de 10 iulie 2014 a depus în instanța de judecată un demers, prin care a renunțat la contestația depusă asupra încheierii din 14 februarie 2014.

Totodată careva acțiuni de încasare a sumei de 7 123 143,94 lei nu au fost întreprinse, debitorului SA CET-Nord în continuare fiindu-i eliberate permisiuni de a efectua transferurile necesare pentru o bună desfășurare a activității întreprinderii.

La 18 mai 2021, creditorul urmăritor SA Moldovagaz a înaintat un demers, prin care a solicitat calcularea dobânzii de întârziere și penalității rezultată din întârzierea executării de către SA CET-Nord a hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Examinând demersul înaintat, a constatat că acesta urmează a fi admis parțial și doar în partea încasării dobânzii de întârziere cu respingerea cerinței în partea ce ține de calcularea penalității, din următoarele considerente:

- conform prevederilor art.22 alin.(1) lit.g) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să calculeze dobânzi, penalități, alte sume rezultate din întârzierea executării unei obligații ce decurge dintr-un document executoriu;
- conform prevederilor art.24 Cod de executare, la cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu prevederile Codului civil. Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă.

Examinând materialele procedurii de executare, a constatat că conform hotărârii Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 s-a dispus încasarea datoriei în suma totală de 22 485 396,58 lei precum și a taxei de stat în sumă de 674 561,89 lei de la SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz.

Hotărârea respectivă a devenit definitivă la data de 20 decembrie 2010, iar documentul executoriu respectiv a fost executat parțial pe parcursul mai multor ani de zile, ultima sumă debitorială achitată de către debitor fiind la data de 31 mai 2021, creditorul SA Moldovagaz anexând și graficul de achitări de către debitor a datoriei debitoriale. În aceste condiții, dobânda de întârziere a fost calculată din suma datoriei dispuse spre încasare (22 485 396,58 lei) în dependență de achitarea de către debitor a datoriei debitoriale (conform graficului de achitare prezentat) începând cu data de 21 decembrie 2010, fiind aplicată la rata de baza a BNM coeficientul de 5%.

Astfel, conform calculelor efectuate, dobânda de întârziere, calculată în conformitate cu prevederile art.24 Cod de executare și art.942 Cod civil, pe perioada 21 decembrie 2010 – 01 iunie 2021 pentru întârzierea executării - a constituit suma de 22 089 077,01 lei.

Prin urmare, prin încheierea nr.005-282/13 din 25 august 2021 s-a dispus de a încasa de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz dobânda de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei.

Consideră că la emiterea încheierii din 25 august 2021 nu au fost emise careva încălcări, fapt pentru ce solicită respingerea contestației depuse de către SA Moldovagaz.

Argumentele SA CET-Nord

Contestație cu motive suplimentare din 24 februarie 2022 (f.d.95-III, 129-135, vol.II)

Obiectul prezentei cauze constituie disputa între SA CET-Nord, în calitate de debitor în procedura de executare, și SA Moldovagaz, în calitate de creditor în procedura de executare privind obligația SA CET-Nord de a achita creditorului dobânzi de întârziere în ordinea art.24 Cod de executare.

Debitorul SA CET-Nord, este societate comercială fondată de statul Republica Moldova în persoana instituției publice Agenția Proprietății Publice, care este acționar ce deține 100% din numărul total de acțiuni.

Obiectul principal de activitate al SA CET-Nord este producerea energiei termice și electrice, fiind principalul producător și furnizor de agent termic din municipiul Bălți.

Creditorul SA Moldovagaz este o societate comercială ai cărei acționari sunt în persoana instituției publice Agenția Proprietății Publice Republica Moldova, Federația Rusă prin Societatea pe acțiuni publică Gazprom, și regiunea din stângă Nistrului (care a transmis acțiunile spre gestionare de încredere SAD Gazprom).

Obiectul principal de activitate al SA Moldovagaz este importul și furnizarea gazelor naturale din Federația Rusă. SA Moldovagaz cel mai mare furnizor de gaze naturale din Republica Moldova.

Activitatea comercială a ambelor societăți este reglementată strict de stat prin Legea cu privire la gazele naturale nr.108 din 27 mai 2016, Legea cu privire la energetică nr.174 din 21 septembrie 2017, Regulamentul privind furnizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr.113/2019 din 19 aprilie 2019 și altele.

Aprobarea tarifelor reglementate pentru producerea energiei termice, pentru serviciul de distribuție a acesteia, pentru furnizarea energiei termice, sunt reglementate de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (în continuare ANRE) (art.8 din Legea nr.174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică și art.9 din Legea nr.92 din 29 mai 2014 cu privire la energia termică și promovarea cogenerării).

SA Moldovagaz este unicul distribuitor de gaze naturale pentru SA CET-Nord.

Prin hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție nr.2e-7198/10 din 6 octombrie 2010, devenită definitivă la data de 27 octombrie 2010, s-a dispus încasarea de la SA CET-Nord în beneficiul SA Moldovagaz a datoriei pentru gazele naturale furnizate în mărime medie 22 485 396,58 lei și a taxei de stat în mărime de 674 561,89 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013 a fost intentată procedura de executare a titlului executoriu nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010 emis pentru executarea hotărârii menționate.

Intentarea tardivă a procedurii de executare constituie în prezent obiect de examinare în ordinea procedurii penale.

Prin încheierea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 16 ianuarie 2014 s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii fiind aplicat sechestru pe conturile bancare ale SA CET-Nord.

Datoria conform titlului executoriu a fost stinsă treptat, timp de 8 ani, SA CET-Nord activând cu conturile bancare blocate, din care periodic, cu acordul creditorului, se făceau plăți către SA Moldovagaz și, cu acordul acestuia, către alți creditori, salariați /se confirmă din explicațiile executorului judecătoresc/.

Între timp, printr-o cerere din 4 februarie 2014, SA Moldovagaz solicită calcularea și încasarea dobânzii de întârziere în ordinea art.24 Cod de executare.

Prin încheierea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, s-a dispus încasarea din contul SA CET-Nord a dobânzii de întârziere în mărime de 7 123 143,94 lei pentru perioada 20 martie 2011 - 14 februarie 2014.

Încheierea respectivă nu a fost anulată și nici executată.

Datorie de bază este stinsă integral la data de 31 mai 2021 în temeiul declarației SA Moldovagaz din 31 mai 2021 de compensare a datoriilor reciproce. SA Moldovagaz a avut o datorie față de SA CET-Nord în mărime de 20 303 567,45 lei apărută în urma recalculării valorii gazelor furnizate în temeiul hotărârii Consiliului de Administrație al ANRE nr.150 din 09 aprilie 2021.

Printr-o cerere din 18 mai 2021 (f.d.12, vol.I), SA Moldovagaz solicită repetat calcularea și încasarea dobânzii de întârziere în ordinea art.24 Cod de executare.

La 12 august 2021, SA Moldovagaz adresează executorului judecătoresc o cerere (vol.I f.d.13) prin care îl informează cu privire la stingerea datoriei conform titlului executoriu, solicită încetarea procedurii de executare și calcularea și încasarea dobânzii de întârziere în temeiul cererii din 18 mai 2021.

La 13 august 2021, executorul judecătoresc adresează o scrisoare prin care informează SA CET-Nord cu privire la existența cererii din 18 mai 2021 și invită părțile la ședința de examinare a cererii și calculare a dobânzii.

La scrisoarea din 13 august 2021, Chiosa Anatolie nu anexează cererea de calculare a dobânzilor din 18 mai 2021.

Cu cererea din 18 mai 2021, SA CET-Nord a făcut cunoștință în cadrul ședinței din 18 august 2021, în cadrul căreia i-a fost înmănată și încheierea contestată în prezenta cauză.

Astfel, prin încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-282/13 din 25 august 2021, s-a dispus încasarea din contul debitorului SA CET-Nord în contul creditorului SA Moldovagaz pentru perioada 20 decembrie 2010 – 31 mai 2021 a dobânzilor de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei, echivalente cu datoria de bază.

Reieșind din materialele procedurii de executare și alte circumstanțe ale cauzei, constată că încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-286/13 din 18 august 2021 este adoptată cu încălcări grave de procedură și fond, fiind lezate drepturile SA CET-Nord la respectarea proprietății garantate de Articolul 1 CEDO Protocolul 1 CEDO, dreptul la apărare și la securitatea raporturilor juridice, garantate de Articolul 6 CEDO.

Cu referire la încălcările legii materiale și drepturilor fundamentale ale debitorului și interesului public, indică următoarele.

Debitorul nu datorează dobânzi de întârziere pentru întârzierea executării documentului executoriu din motive neimputabile lui.

Articolul 24 alin.(1) Cod de executare prevede dreptul creditorului de a cere dobânzi de întârziere pentru întârzierea debitorului de a executa documentului executoriu. Norma respectivă face trimitere la dobânzile de întârziere prevăzute la art.619 Cod civil, în vigoare până la 01 martie 2019 (art.942 Cod civil în vigoare din 01 martie 2019).

Deci, pentru întârzierea executării documentului executoriu, este prevăzută aplicarea modalității de despăgubire a creditorului prevăzută de legislația civilă, și anume Codul civil.

Totodată, în conformitate cu art.2 alin.(1) Cod civil modernizat, legislația civilă determină statutul juridic al participanților la circuitul civil, temeiurile apariției dreptului de proprietate și modul de exercitare a acestuia, reglementează obligațiile contractuale și de altă natură, alte raporturi patrimoniale și personale nepatrimoniale dintre subiectele raporturilor juridice civile.

Plata dobânzilor de întârziere în cadrul procedurii de executare este un drept patrimonial subiectiv al creditorului, care se exercită în conformitate cu Codul civil, cu particularitățile menționate la art.24 Cod de executare.

Fiind aplicabil art.942 Cod civil modernizat pentru creditor, acesta se aplică concomitent cu regulile legislației civile care reglementează un șir de condiții de aplicare, cum ar fi termenul de prescripție, excepții de executare, ș.a., dacă nu sunt reglementate alt fel de Codul de executare.

Dobânda de întârziere reglementată pentru obligații pecuniare civile, inclusiv în cadrul procedurii de executare, are natura juridică a unei despăgubiri a creditorului pentru întârzierea executării obligației pecuniare.

Creditorul însă, pierde dreptul la despăgubire dacă: debitorul demonstrează că n executare este justificată și/sau dacă creditorul a contribuit la neexecutare și/sau creditorul putea să reducă prejudiciul prin măsuri rezonabile.

Astfel, în conformitate cu art.934 Cod civil modernizat, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată.

Conform art.938 Cod civil modernizat, debitorul nu răspunde pentru prejudiciul suferit de creditor în măsura în care creditorul a contribuit la executare sau efectele sale.

Conform art.901 alin.(3) Cod civil modernizat, creditorul nu poate recurge la mijloace juridice de apărare prevăzute la alin.(1) în măsura în care a cauzat neexecutarea obligației debitorului.

Totodată, conform art.14 alin.(1) Cod civil, nici o persoană nu poate invoca, la intermedierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Iar, potrivit art.939 alin.(1) Cod civil modernizat, debitorul nu răspunde pentru prejudiciul suferit de creditor în măsura în care creditorul a putut să reducă prejudiciul luând măsuri rezonabile.

Deși la stabilirea răspunderii este aplicabil codul civil modernizat în temeiul art.7 alin.(2) Cod civil modernizat, potrivit căruia legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare, a se ține cont că și Codul civil vechi conținea prevederi analogice.

Astfel, conform art.602 Cod civil vechi, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Iar, conform art.603 Cod civil, debitorul poartă răspundere numai pentru dol (intenție) sau culpă (imprudență sau neglijență) dacă legea sau contractul nu prevede altfel sau dacă din conținutul sau natura raportului nu reiese altfel.

În conformitate cu 903 Cod civil modernizat, în afară de alte cazuri prevăzute de lege, neexecutarea obligației este justificată în măsura în care debitorul demonstrează una din următoarele circumstanțe: a) ea se datorează unui impediment prevăzut la art.904; b) creditorul a cauzat neexecutarea obligației debitorului, inclusiv prin întârziere sau prin faptul că debitorul a suspendat executarea obligației în temeiul art.914.

Iar potrivit art.904 Cod civil modernizat, neexecutarea obligației debitorului este justificată dacă ea se datorează unui impediment în afara controlului debitorului și dacă debitorului nu i se putea cere în mod rezonabil să evite sau să depășească impedimentul ori consecințele acestuia. În cazul în care impedimentul justificator este permanent, obligația se stinge. Obligația corelativă de asemenea se stinge. În cazul

obligățiilor contractuale, efectele restitutive ale acestei stingeri sînt reglementate prin dispozițiile art.926-932, care se aplică în mod corespunzător.

Procedura de executare silită a stingerii creanței creditorului a durat mai mult de 8 ani: 20 decembrie 2013 – 31 august 2021. În toată această perioadă, pe conturile bancare ale SA CET- Nord a fost aplicat sechestrul, conturile fiind, respectiv, sub controlul exclusiv al creditorului și executorului judecătoresc.

După cum rezultă din materialele procedurii de executare, au existat perioade îndelungate în care în contul SA Moldovagaz nu au fost efectuate transferuri pentru stingerea datoriei SA CET-Nord.

Datoria a fost încasată din conturile debitorului după cum urmează: în anul 2013 – 945 600 lei; în anul 2014 – 4 000 000 lei; în anul 2019 – 13 550 000 lei; în anul 2021 – 3 989 796,21 lei.

Astfel, în perioada 2015 - 2018 inclusiv, în anul 2020, nu au avut loc încasări silită, perioadă în care SA Moldovagaz nu a solicitat executorului întreprinderea executării silită, și nici executorul judecătoresc, neavînd cereri de suspendare/amânare a acțiunilor de executare, nu a întreprins nici o acțiune de executare. /Cronologia acțiunilor executorului judecătoresc a se vedea în dosarul procedurii de executare/.

Totodată, în celelalte perioade, au fost încasate sume net inferioare disponibilului în conturile bancare.

Astfel, durata de executare de 8 ani este cauzată de neîntreprinderea de către executorul judecătoresc a acțiunilor de executare silită, precum și a tolerării și acordului creditorului SA Moldovagaz, care, dispunînd de pârghiile acordate de procedura de executare, nu a recurs la ele și nici nu a contestat lipsa acțiunilor îndelungate de executare din partea executorului judecătoresc.

Nu este sustenabilă versiunea bunei-credințe a SA Moldovagaz care a tolerat neexecutarea silită integrală și imediată a titlului de executare pentru a nu pune în dificultate SA CET-Nord. Or, depunerea cererii privind calcularea dobînzilor în ordinea art.24 Cod de executare denotă contrariul, și anume, că pe lângă încasarea datoriei de bază, SA Moldovagaz a urmărit încasarea unor dobînzii de întârziere exorbitante, egale cu datoria de bază și fatale pentru activitate SA CET-Nord, care este o întreprindere strategică și vitală pentru mun.Bălți.

Mai mult, reaua-credință a SA Moldovagaz este amplificată prin insistența acestora de a majora dobînzile de întârziere calculate în valoare de circa 60 de milioane lei, cu aplicarea coeficientului de 9% în loc de 5%.

Totodată, este evident interesul personal al SA Moldovagaz de a nu falimenta SA CET-Nord în contextul în care acesta este unul din cei mai mari consumatori/cumpărători de gaze naturale, în perioada procedurii de executare consumînd gaze naturale de la creditor în valoare de peste 2 miliarde lei.

Nu exclude și tolerarea/aprobarea de către SA Moldovagaz a întârzierii îndelungate a executării pe motiv că în ambele societăți, fondatorul este statul Republica Moldova, care a urmărit menținerea viabilității SA CET-Nord.

Deci, creditorul, care cu rea-credință, pentru a încasa ulterior dobînzii de întârziere considerabile, a tolerat/acceptat întârzierea considerabilă a procedurii de executare nu poate invoca repararea prejudiciilor, inclusiv în formă de dobînzii de întârziere pentru această perioadă.

Iar, în cazul în care creditorul pretinde că a manifestat bună-credință și nu a dorit să pună debitorul în dificultate prin executare imediată și totală, solicitarea dobînzilor pentru o întârziere cu care creditorul a fost de acord, fără să pună condiții și să facă rezerva expresă cu privire la pretinderea ulterioară a dobînzilor de întârziere, denotă

intenții de abuz de drepturi, lipsa de corectitudine, coerență și luare în cont de interesele și posibilitățile celeilalte părți.

Or, conform art.11 Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

SA CET-Nord s-a bazat pe comportamentul SA Moldovagaz de acceptare a încasărilor silite parțiale și periodice și nu se putea aștepta în mod rezonabil la pretenții de despăgubire, mai ales în quantum echivalent cu datoria de bază, care constituie o sumă exorbitantă.

Consideră că prin faptul tolerării prelungirii excesive a termenului de executare, precum și prin solicitarea dobânzilor de întârziere în quantum excesiv, SA Moldovagaz urmărește și deținerea controlului asupra conturilor bancare ale SA CET-Nord.

Cu privire la lipsa culpei SA CET-Nord în întârzierea executării, s-au indicat următoarele.

Pe lângă faptul că lipsa culpei SA CET-Nord reiese din faptul că aceasta nu a deținut control asupra procedurii de executare, care s-a desfășurat conform acțiunilor și deciziilor creditorului SA Moldovagaz și a executorului judecătoresc, lipsa culpei SA CET-Nord reiese și dintr-un șir de circumstanțe care au determinat întârzierea.

Astfel, conform pct.10 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora, aprobat prin hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002, în versiunea în vigoare de la 23 septembrie 2011 până la 17 iunie 2016, plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată de consumatorii finali totalmente în termen de până la 01 august al anului de gestiune. Pe parcursul sezonului de încălzire plata lunară minimă achitată de consumator pentru încălzire va constitui 40% din valoarea facturii lunare.

Totodată, conform condițiilor contractuale, achitarea integrală de către SA CET-Nord pentru gazele naturale livrate urma a fi efectuată până la data de 15 a lunii următoare.

Prin urmare, pornind de la faptul că, consumatorii finali beneficiau, în contextul prevederilor legale enunțate, de posibilitatea de a achita pe parcursul sezonului de încălzire doar 40% din valoarea facturii lunare, iar totalmente până la 01 august, SA CET-Nord era în imposibilitate de a efectua plata integrală în termenul limită acordat în condițiile când sezonul de încălzire era în curs.

Astfel, în circumstanțele expuse întârzierea executării obligației de plată a costului gazelor naturale furnizate, în care s-ar afla debitorul, invocată de SA Moldovagaz, nu este imputabilă acesteia.

Aceste motive au fost reținute în cauze analogice intentate de SA Moldovagaz împotriva SA Termocom, în care instanța supremă a considerat/aprobat respingerea cerințelor privind încasarea dobânzilor de întârziere de la consumatorii noncasnici de gaze naturale, atât din motive obiective ce țin de dificultățile financiare ale acestora, cât și pentru securitatea energetică și interesul public, în general.

Un alt motiv al deficitului financiar al SA CET-Nord este cauzat de neaplicarea de către SA Moldovagaz a tarifului stabilit aprobat prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.88/2018 din 16 martie 2018 privind tarifele și prețurile reglementate la gazele naturale, începând cu anul 2018.

Abia după emiterea hotărârii ANRE nr.150 din 09 aprilie 2021 privind efectuarea recalculării contravalorii gazelor naturale consumate în perioada 01 ianuarie 2018 – 16 martie 2018 în vederea executării prevederilor hotărârii Consiliului de administrație al ANRE nr.88/2018 din 16 martie 2018, SA Moldovagaz a efectuat recalcule și s-a stabilit supraplata de către SA CET-Nord către aceasta a sumei de 20 303 567,45 lei, care în final a fost stinsă prin compensarea datoriilor reciproce în baza declarației de compensare a obligațiilor de plată din 31 mai 2021 (vol.I f.d.157).

Astfel, din cauza SA Moldovagaz, SA CET-Nord a avut un deficit financiar în mărime de 20 303 567,45 lei, care i-ar fi conturat o altă situație financiară.

În altă ordine de idei, menționează că atât veniturile, cât și cheltuielile SA CET-Nord aferente activității de producere a energiei electrice și producere, distribuție și furnizare a energiei termice, activități în cadrul cărora sunt consumate gazele naturale, sunt strict reglementate la nivel de stat.

Metodologia conform căreia sunt determinate veniturile și cheltuielile întreprinderii este Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a prețurilor și tarifelor reglementate pentru producerea energiei electrice și termice, pentru serviciile de distribuție și furnizare a energiei termice, aprobată prin hotărârea ANRE nr.396/2019 din 01 noiembrie 2019 (în continuare Metodologia tarifară).

În corespundere cu prevederile pct.18 subpct.6) din Metodologia tarifară, în costurile reglementate nu se includ cheltuielile aferente achitării amenzilor, penalităților, dobânzilor de întârziere, despăgubirilor, acoperirii lipsurilor, pierderilor și altor cheltuieli neproductive. Reiterează că, cheltuielile întreprinderii sunt recuperate prin prețul și tariful reglementat, doar în măsura în care aceste cheltuieli sunt încadrate în corespundere cu cheltuielile prevăzute în Metodologia tarifară.

Astfel, în cazul achitării dobânzilor de întârziere de către SA CET-Nord în valoare de 22 089 077 lei, aceste cheltuieli nu vor fi incluse în prețul și tariful reglementat, respectiv întreprinderea nu-și va recupera aceste cheltuieli.

Suplimentar, SA CET-Nord nu-și va putea onora obligațiile de plată față de angajați, deoarece nu vor fi acoperite cheltuielile aferente fondului de retribuire a muncii, cât și obligațiile contractuale față de furnizori, inclusiv furnizorul de gaze naturale, ceea ce va conduce la formarea noilor datorii privind achitarea gazelor naturale.

În cazul întreprinderilor reglementate precum este SA CET-Nord, unica sursă de acoperire a cheltuielilor suplimentare celor recunoscute în scopuri tarifare reprezintă valoarea rentabilității reglementate, care la moment în scopuri tarifare reprezintă doar 1 815,9 mii lei, respectiv valoarea acestei rentabilități este semnificativ mai mică decât valoarea datoriei și dobânzilor de întârziere aferente acestei datorii.

De menționat că, în corespundere cu prevederile Metodologiei tarifare, valoarea rentabilității poate fi majorată doar din contul investițiilor efectuate de către SA CET-Nord și aprobate de ANRE. Astfel, reducerea posibilităților investiționale, va avea efect direct asupra capacității de plată a întreprinderii nu doar în prezent, dar și în viitor.

În acest sens, în corespundere cu prevederile pct.46 din Metodologia tarifară, mijloacele financiare în mărimea amortizării anuale incluse în tarif, cu excepția celor aferente investițiilor efectuate din împrumuturi, vor fi utilizate de către titularii de licență doar în scopul efectuării investițiilor. Pentru activitatea de distribuție a energiei termice, din totalul investițiilor executate, cel puțin 70% vor fi destinate extinderii, reconstrucției, modernizării, renovării și reabilitării rețelelor termice. În cazul utilizării acestor mijloace în alte scopuri, Agenția va diminua costul total reglementat pentru anul de reglementare următor, în quantumul mijloacelor care nu au fost utilizate.

Astfel, în cazul aplicării dobânzilor de întârziere pentru gazele naturale consumate în anii 2010 - 2011, va avea loc sancționarea multiplă a SA CET-Nord după cum urmează:

- nemijlocit pentru neachitarea datoriilor pentru gazele naturale consumate în anii 2010 - 2011. Este important de menționat că, la moment întreaga datorie pentru gazele naturale furnizate de către SA Moldovagaz a fost achitată;
- în corespundere cu prevederile pct.46, în cazul în care SA CET-Nord nu va avea mijloace financiare suficiente pentru efectuare în mod obligatoriu a investițiilor în valoarea integrală a amortizării inclusă în scopuri tarifare. Respectiv, în corespundere cu prevederile pct.46 din Metodologia tarifară, pentru următorul an de activitate reglementată, veniturile întreprinderii vor fi diminuate cu valoarea investițiilor neefectuate. Acest proces va dura până la achitarea integrală a penalităților calculate. Or, unicele cheltuieli nemonetare care pot fi utilizate de către întreprinderile reglementate pentru achitarea penalităților sunt cheltuielile aferente amortizării mijloacelor fixe. Astfel, în cazul achitării penalităților calculate, SA CET-Nord va fi în imposibilitate de a executa obligațiile stabilite prin cadrul de reglementare;
- prin reducerea profitului întreprinderii, care depinde direct de valoarea investițiilor efectuate. Or, în lipsa mijloacelor financiare necesare pentru efectuarea investițiilor și realocarea mijloacelor financiare aferente amortizării mijloacelor fixe spre achitarea penalităților, efectuarea investițiilor din surse proprii nu va mai fi posibilă;
- prin răspundere materială în cazul reducerii calității serviciilor prestate. La moment, rețelele termice existente ale SA CET-Nord, au fost transmise în exploatare în anii 1970 - 1990. Respectiv, aceste rețele necesită investiții pentru asigurarea fiabilității și calității serviciilor. Or, în corespundere cu prevederile art.21 alin.(2) lit.g) din Legea nr.92/2014, titularii de licență sunt obligați să repare prejudiciile cauzate consumatorului prin nerespectarea calității energiei termice sau prin întreruperile nejustificate în furnizarea energiei termice, în conformitate cu contractele.

Suplimentar, în scopul garantării calității serviciilor prestate, în corespundere cu prevederile art.38 alin.(1), (2) și (5) din Legea nr.92/2014, SA CET-Nord în calitate de distribuitor și furnizor de energie termică este obligat: 1) să respecte indicatorii de calitate ai serviciilor de distribuție și furnizare a energiei termice stabiliți în Regulamentul privind furnizarea energiei termice, aprobat de Agenție; 2) poartă răspundere materială pentru nerespectarea reglementărilor tehnice și a indicatorilor de calitate ai serviciilor de distribuție și furnizare a energiei termice sau a parametrilor agentului termic conform legii; 3) poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat consumatorilor prin nerespectarea, la punctul de delimitare, a calității agentului termic și a cantității de energie termică stipulate în licențe și/sau în contractele de furnizare a energiei termice, conform legii, cu excepția cazurilor prevăzute la art.21 alin.(1) lit. d) și art.42 alin.(4).

Luând în considerare cele menționate mai sus, achitarea penalităților vizate, va constitui un impediment important în atingerea și respectarea obiectivelor politicii de stat în domeniul sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică stabilite în art.4 al Legii nr.92/2014 conform cărora are loc: a) promovarea producerii de energie termică în regim de cogenerare; b) asigurarea securității aprovizionării cu combustibili a sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică și a siguranței în funcționarea sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică; c) asigurarea durabilității livrărilor de energie termică către consumatori; d) asigurarea calității,

fiabilității și continuității livrărilor de energie termică către consumatori pentru încălzire și prepararea apei calde menajere; e) accesibilitatea tarifelor pentru consumatorii de energie termică; f) protecția drepturilor consumatorilor de energie termică; g) promovarea sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică.

Posibilitatea contractării unui împrumut în scopul achitării dobânzilor este nulă, din considerentele că autoritățile finanțatoare nu acceptă acordarea resurselor financiare în acest scop.

De menționat că, în corespundere cu prevederile art.3 din Legea contabilității și raportării financiare nr.287 din 15 decembrie 2017, SA CET-Nord este entitate de interes public, cota statului constituind 100%. Astfel, în condițiile în care SA CET-Nord va fi obligată să achite penalitățile vizate, acțiunile care urmează a fi întreprinse în scopul asigurării achitării acestor penalități vor fi în defavoarea întreprinderii cu consecințe pe termen lung, inclusiv cu riscul sistării activității. Astfel, neasigurarea fiabilă a consumatorilor cu energie termică va conduce la debransarea în masă a acestora și renunțarea definitivă la serviciile SA CET-Nord.

În rezultat, deoarece restabilirea activității sau constituirea unei activități noi în domeniul producerii energiei în regim de cogenerare și asigurarea livrării energiei termice este costisitoare, consumatorii municipiului Bălți vor fi privați de dreptul de acces la servicii de încălzire centralizată, iar Republica Moldova va rămâne fără o sursă importantă de producere a energiei electrice în regim de cogenerare. Or, subiectul securității energetice a țării rămâne un subiect stringent, care urmează a fi soluționat, dar nu acutizat.

Este relevant faptul că raporturile între SA Moldovagaz și SA CET-Nord au drept scop asigurarea populației cu energie termică, produsă de către SA CET-Nord ca urmare a consumului gazelor naturale furnizate de SA Moldovagaz, aceste servicii fiind de interes public, asigurând necesitățile de bază ale populației mun.Bălți în energie termică. Totodată, aceste servicii contribuie, pe lângă continuitatea furnizării serviciilor consumatorilor, la securitatea energetică a țării.

Aceasta reiese din instituirea de către legiuitor a reglementărilor la nivel de stat atât pentru SA Moldovagaz, cât și pentru SA CET-Nord a tarifelor pentru serviciile prestate și bunurile livrate. Implicarea statului denotă caracterul social important al activității acestor două întreprinderi în sectorul energetic, în care statul deține, de altfel, acțiuni.

Respectiv, raporturile contractuale dintre SA Moldovagaz și SA CET-Nord nu pot fi examinate ca fiind raporturi obișnuite civile între doi agenți economici de drept privat cu activitate strict comercială, ci urmează a fi analizat lato sensu, prin prisma tuturor raporturilor existente în sistemul energetic, în vederea determinării răspunderii SA CET-Nord pentru întârzierile de executare a hotărârii judecătorești. Or, dificultățile financiare sunt rezultatul atât a reglementărilor tarifare centralizate, cât și a veniturilor obținute, care sunt afectate și de capacitatea de plată și restanțele la plată din partea consumatorilor casnici. Prin urmare, dobânda de întârziere calculată va avea consecințe negative în primul rând asupra consumatorului casnic.

Cu referire la faptul că dobânzile de întârziere au fost calculate incorect, se menționează următoarele.

Pe lângă faptul că nu există temeiuri de încasare a dobânzilor de întârziere, aceste au fost calculate greșit, pentru unele perioade - au fost calculate dublu, pentru alte perioade - cu omiterea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani.

Astfel, pentru perioada 20 martie 2011 – 14 februarie 2014 au fost deja calculate dobânzi de întârziere în sumă de 7 123 143,94 lei în temeiul încheierii executorului

judecătorească nr.005-282/13 din 14 februarie 2014 (vol.I f.d.110), emisă în baza cererii SA Moldovagaz de calculare a dobânzii de întârziere din 04 februarie 2014.

Încheierea din 14 februarie 2014 nu a fost anulată.

Conform prevederilor art.24 alin.(2) Cod de executare (în redacția din 14 februarie 2014), încheierea executorului judecătorească emisă în condițiile alin.(1) este un titlu executoriu.

Încheierea din 14 februarie 2014 nu a fost pusă în executare, iar fiind expirat termenul de 3 ani expus la art.16 Cod de executare, aceasta nu mai poate fi pusă în executare.

Aceasta totuși, nu anulează autoritatea de lucru judecat al încheierii și respectiv, calcularea repetată a dobânzilor de întârziere pentru perioada 20 martie 2011 – 14 februarie 2014 este nelegitimă.

Totodată, executorul judecătorească nu a fost în drept să calculeze dobânzi pentru perioada de până la 18 mai 2018, pentru care termen de prescripție extinctivă a expirat.

Reiterează că încheierea din 18 august 2021 care constituie obiectul prezentei contestații a fost emisă în temeiul cererii SA Moldovagaz din 18 mai 2021 (vol.I f.d.12).

În conformitate cu art.24 alin.(1) Cod de executare, la cererea creditorului, executorul judecătorească este în drept să calculeze și să încaseze dobânzile, penalitățile și alte sume rezultate din întârzierea executării (...) Sumele menționate se calculează de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și până la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea (...).

Norma precitată menționează intervalul de timp în care pot fi calculate dobânzi, penalități, și anume, de la data la care hotărârea judecătorească a devenit definitivă (...) și până la data plății efective a obligației.

Această regulă nu exclude aplicarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de lege, în contextul în care, dreptul de a pretinde dobânzi și penalități este un drept patrimonial.

Astfel, conform art.391 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art.395 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În speță, dreptul de a încasa dobânzi/de a solicita calcularea dobânzilor în ordinea art.24 Cod de executare a apărut la rămânerea definitivă a hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 06 octombrie 2010 - adică la data de 20 decembrie 2010 (așa cum este indicat în titlul executoriu - vol.I f.d.9).

Dreptul respectiv putea fi apărut și pretins de la partea adversă în termen de 3 ani din ziua întârzierii. Iar, nerespectarea acestui termen de 3 ani dă dreptul debitorului de a nu plăti dobânzi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.406 Cod civil în redacția din 01 martie 2019, după expirarea termenului de prescripție extinctivă, debitorul poate refuza executarea obligației.

Aceleași prevederi au existat în versiunea anterioară a Codului civil, și anume, art.281 alin.(1) Cod civil în redacția înainte de 01 martie 2019 prevedea: după expirarea termenului de prescripție extinctivă, debitorul poate refuza executarea obligației.

În speță, debitorul SA CET-Nord nu a avut posibilitate să invoce termenul de prescripție, în contextul în care cu cererea din 18 mai 2021 de calculare a dobânzilor a făcut cunoștință abia la data de 25 august 2021, când i-a fost înmănată și încheierea contestată.

Astfel, SA CET-Nord i-a fost încălcat dreptul la apărare, garantat de Articolul 6 CEDO. Or, art.6 CEDO este aplicabil procedurilor de executare și de protecția aceasta beneficiază toate părțile procedurii de executare.

Curtea Europeană a statuat că executarea unei hotărâri sau a unei decizii, indiferent de instanța ce a pronunțat-o, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din proces, în sensul art.6 [Assanidze împotriva Georgiei (MC), pct.181].

Importanța aplicării termenului de prescripție rezidă în excluderea planării incertitudinii pentru debitor privind urmărirea sa timp nelimitat pentru careva obligații.

După cum a fost stabilit și de Curtea Supremă de Justiție în cauza nr.2rac-500/14: „Colegiul relevă că, orice creanță poate fi valorificată în interiorul unui termen legal, termen care a fost instituit în special pentru consolidarea securității raporturilor juridice, disciplinarea participanților la circuitul civil în vederea apărării drepturilor și intereselor legitime în cadrul unui spațiu temporar determinat și excluderea planării la înfinit a incertitudinii exercitării acestor drepturi.

Importanța respectării termenului legal și necesitatea limitării dreptului de revindicare a creanțelor figurează și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Un prim exemplu referitor la necesitatea respectării termenelor de prescripție poate fi regăsit în cauza Ruiz Torija vs Spania, în care s-a stabilit că: un drept dobândit de o persoană nu poate exista permanent sub riscul anulării lui, iar prescripția adresării acțiunii trebuie să disciplineze persoanele cointeresate în constatarea acestui drept.

Adresarea creditorului cu cerere de revendicare a unor drepturi patrimoniale, în speță, de calculare a dobânzilor, peste 10 ani după apariția dreptului, reprezintă o atentare la securitatea raporturilor juridice de care trebuie să beneficieze SA CET-Nord în lumina Articolului 6 CEDO.

În cele din urmă, susține că calcularea dobânzilor de întârziere contravine cadrulul constituțional și normelor internaționale, inclusiv principiul necesității asigurării funcționării eficiente și a asigurării viabilității financiare a întreprinderilor electroenergetice în baza costurilor justificate și strict necesare pentru desfășurarea activităților reglementate (principiu consacrat prin art.87 alin.(2) lit.a) din Legea nr.107/2016 cu privire la energia electrică).

În lumina celor expuse, pretinde că încheierea contestată urmează a fi anulată, în contextul în care constituie un abuz de drepturi a creditorului care cu rea-credință a tolerat tergiversarea executării creanței sale, iar executorul judecătoresc a calculat dobânzi duble, cu nerespectarea termenului de prescripție, pentru o perioadă nerezonabilă de executare a hotărârii cauzată și de lipsa acțiunilor sale de îndeplinire a obligațiilor legale în termen rezonabil, în ordinea art.70 Cod de executare.

Astfel, în conformitate cu art.66 alin.(2) Cod de executare și în vederea protejării proprietății SA CET-Nord garantat de art.1 Protocol 1 CEDO și art.6 CEDO, solicită anularea încheierii executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-282/13 din 25 august 2021.

Cu referire la circumstanțele de fapt legate de lipsa împuternicirilor, s-au indicat următoarele.

Dolgan Mihail reprezenta interesele SA Moldovagaz în cadrul procedurii de executare în temeiul procurii nr.04-49 din 11 septembrie 2019, procură care nu se

regăsește la materialele cauzei civile (însă este menționată în cererea de calculare a dobânzii, prezentă în vol.I f.d.12).

Cererea prin care a solicitat calcularea dobânzilor a fost depusă de asemenea în temeiul procurii nr.04-49 din 11 septembrie 2019, data și numărul procurii fiind indicată expres în această cerere (vol.I f.d.12).

Reieșind din prevederile normelor juridice (cadrul normativ relevant) și din analiza circumstanțelor de fapt și a conținutului procurii eliberate reprezentantului SA Moldovagaz cu nr.04-49 din 11 septembrie 2019, Mihail Dolgan, se atestă că acesta nu avea împuterniciri de reprezentare în cadrul procedurii de executare nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013.

Procura a fost eliberată pentru reprezentarea intereselor SA Moldovagaz în instanțele de judecată, organele procuraturii și de anchetă, organele notariale, organele și autoritățile publice centrale și locale, de a beneficia de toate drepturile prevăzute pentru reclamant, pârât și intervenient, fiind copiate drepturile speciale expuse în art.81 alin.(1) Cod de procedură civilă, fără a împuternici pe Mihail Dolgan să reprezinte SA Moldovagaz în fața executorilor judecătorești, în cadrul procedurilor de executare, precum și în calitate de creditor (parte a procedurii de executare).

Din cele analizate se atestă clar faptul că Mihail Dolgan nu a avut împuterniciri de a semna și depune cereri în cadrul procedurii de executare nr.005-282/13 din 20 decembrie 2013, iar executorul judecătoresc nu a verificat acest aspect.

Mai mult ca atât, în cadrul procedurii de executare nu există nici un extras din registrul persoanelor juridice care ar confirma faptul că Vadim Ceban era conducătorul organului executiv al SA Moldovagaz la data emiterii procurii, precum și la data depunerii cererii din 12 august 2021.

Din analiza procedurii de executare se poate observa faptul că Mihail Dolgan nici nu a prezentat un exemplar al procurii cu semnătura olografă a lui Vadim Ceban și ștampila umedă a SA Moldovagaz, dar a prezentat doar copii certificate tot de el.

Reprezentantul nu este parte la procedura de executare și nu poate exercita acte procesuale proprii, fiind ținut de permisiunea reprezentantului de a întreprinde ceva.

Prin act de procedură este percepută atât operațiunea juridică, cât și înscrisul care constată această operațiune.

Astfel, actele de procedură se raportează la drepturile și obligațiile procedurale ale părților, la caz, a creditorului.

Respectiv, înscrisul care urma să acorde împuterniciri este procura, iar actul de procedură reprezintă solicitarea calculării dobânzii de întârziere care a îmbrăcat forma unei cereri scrise.

Anume existența împuternicirii de reprezentare dă temei reprezentantului de a exercita drepturile procedurale, iar în absența acestor împuterniciri reprezentatul (SA Moldovagaz) nu le poate confirma post-factum.

Așa cum reprezentantul urmează să realizeze acte de procedură, împuternicirile trebuie să fie prevăzute expres, astfel încât obiectul reprezentării să fie clar definit.

Din analiza conținutului actului care conferă împuterniciri lui Dolgan Mihail se atestă că acesta nu avea împuterniciri de a reprezenta SA Moldovagaz în cadrul procedurii de executare, iar prin urmare, nu putea exercita în numele SA Moldovagaz dreptul expus la art.44 alin.(1) lit.c) Cod de executare (dreptul de a depune cereri și demersuri).

Lipsa împuternicirilor rezultă clar din faptul că spectrul subiecților în fața cărora a fost împuternicit Dolgan Mihail să reprezinte interesele SA Moldovagaz nu include executorii judecătorești, precum și faptul că în procură nu este indicat nici dreptul de a reprezenta SA Moldovagaz în calitate de creditor.

Prin cererea din 12 august 2021 (semnată de președintele Consiliului de administrație a SA Moldovagaz) SA Moldovagaz a solicitat încetarea procedurii de executare intentate în temeiul titlului executoriu nr.2e-3343/11 în temeiul art.83 lit.a) Cod de executare, pe motiv că obligația a fost stinsă.

Totodată, a fost solicitată calcularea și încasarea dobânzii de întârziere în temeiul cererii din 18 mai 2021 (semnată de reprezentantul SA Moldovagaz – Mihail Dolgan în temeiul procurii nr.04-49 din 11 septembrie 2019).

Astfel, cererea din data de 12 august 2021 (vol.I f.d.116) depusă de președintele Consiliului de administrare al SA Moldovagaz poate echivala cu exercitarea dreptului procedural de a cere calcularea dobânzilor, cerere care nicidecum nu poate fi considerată o recunoaștere post-factum a acestui act de procedură. Exerțitarea dreptului procedural de a cere calcularea dobânzilor în cadrul procedurii de executare la data de 12 august 2021 reprezintă o exercitare a dreptului peste termenul stipulat la art.24 Cod de executare și reprezintă temei de respingere a cererii.

Menționează că la data de 31 mai 2021 obligația SA CET-Nord față de SA Moldovagaz a fost stinsă integral, fapt confirmat prin declarația de compensare a SA Moldovagaz (vol.I f.d.157).

Respectiv, cererea înaintată de președintele Consiliului de administrație SA Moldovagaz din 12 august 2021 a fost depusă după stingerea obligației (care a avut loc la data de 31 mai 2021).

Din aceste motive, executorul judecătoresc nu era în drept să examineze cererea depusă de Mihail Dolgan, așa cum acesta nu a avut împuterniciri în cadrul procedurii de executare.

Este important de menționat că actul de procedură nu poate fi recunoscut post-factum, așa cum ar fi în cazul recunoașterii actelor juridice, deoarece natura juridică a acestor acte este diferită.

Dreptul de calculare a dobânzilor este un drept al executorului (art.22 alin.(1) lit.g) Cod de executare) care se realizează printr-un act procedural - cererea creditorului (art.24 alin.(1) Cod de executare). Fiind un act procedural (cererea creditorului de calculare a dobânzii) acesta trebuie să fie exercitat în modul stabilit, adică fie depusă de o persoană care dispune de împuterniciri în acest sens și doar până la stingerea obligației, fapt ce nu a fost întrunit în prezentul caz.

Astfel, solicită anularea încheierii executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-282/13 din 25 august 2021.

Argumentele SA CET-Nord

Contestație cu motive suplimentare din 02 martie 2022 (f.d.141-142, vol.II)

Pe lângă faptul că nu există temeiuri de încasare a dobânzilor de întârziere, deoarece creditorul și executorul judecătoresc au consimțit și participat la întârzierea executării, aceste dobânzi au fost calculate greșit, pentru unele perioade au fost calculate dublu, pentru alte perioade cu omiterea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani.

Astfel, pentru perioada 20 martie 2011 până la 14 februarie 2014 au fost deja calculate dobânzi de întârziere în sumă de 7 123 143,94 lei în temeiul încheierii executorului judecătoresc nr.005-282/13 din 14 februarie 2014, emisă în baza cererii SA Moldovagaz de calculare a dobânzii de întârziere din 4 februarie 2014. Încheiere din 14 februarie 2014 nu a fost anulată.

Totodată, executorul judecătoresc nu a fost în drept să calculeze dobânzi pentru perioada de până la 18 mai 2018, pentru care termenul de prescripție extinctivă a expirat.

Prevederile art.24 Cod de executare nu exclud aplicarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de lege (art.391, art.395 Cod civil), în contextul în care, dreptul de a pretinde dobânzi și penalități este un drept patrimonial. Adresarea creditorului cu cerere de revendicare a unor drepturi patrimoniale, în speță, de calculare a dobânzilor, peste 10 ani după apariția dreptului, reprezintă o acceptare la securitatea raporturilor juridice de care trebuie să beneficieze SA CET-Nord în lumina art.6 CEDO.

Totodată, în cadrul procedurii de executare, a fost întocmit procesul-verbal de conciliere din 30 decembrie 2013 în care părțile procedurii de executare au stabilit termenul de executare benevolă pentru data de 6 ianuarie 2014.

Prin urmare, SA CET-Nord s-a aflat în întârziere începând cu data de 7 ianuarie 2014. Anterior acestei date, este nelegitimă calcularea dobânzilor de întârziere.

La emiterea încheierii de calculare a dobânzilor de întârziere, executorul judecătoresc urmează să țină cont de dispozițiile art.942 (care a substituit art.619 începând cu 1 martie 2019) din Codul civil. Astfel, conform art.942 alin.(1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Din sensul normei legale se desprinde că, pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere se cer a fi îndeplinite următoarele condiții: obligația debitorului să constea în plata unei sume de bani, să fie lichidă și exigibilă, iar debitorul să se afle în întârziere. Obligația de plată a dobânzii de întârziere survine doar în cazul în care debitorul a fost pus în întârziere în conformitate cu legislația în vigoare, respectiv neexecutarea somației de plată a creditorului, iar neonorarea obligației de plată a sumelor pretinse de creditor trebuie să fie realizată din culpă sau dol.

Astfel, pentru calcularea dobânzii de întârziere ce rezultă din întârzierea executării unei hotărâri judecătorești definitive, urmează a fi întrunite mai multe condiții cumulativ, și anume: hotărârea judecătorească să fie definitivă și să existe o întârziere în executarea obligațiilor.

Prin procesul verbal de conciliere părțile au stabilit că, datorie urmează a fi achitată benevol la data de 6 ianuarie 2014. Deci, doar după această dată puteau fi calculate dobânzi de întârziere.

În acest sens, invocă și practica judiciară și anume încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.25-1078/2021 din 31 ianuarie 2022.

În lumina celor expuse în contestație și suplimentele la aceasta pretinde că încheierea contestată urmează a fi anulată virgula în contextul în care constituie un abuz de drepturi a creditorului care cu rea-credință a tolerat tergiversarea executării creanței sale, iar executorul judecătoresc a calculat dobânzi duble, cu nerespectarea termenului de prescripție, pentru o perioadă nerezonabilă de executarea hotărârii cauzate și de lipsa acțiunilor sale de îndeplinire a obligațiilor legale în termen rezonabil, în ordinea art.70 Cod de executare.

Astfel, solicită anularea încheierii executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 25 august 2021.

Cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate

La 12 februarie 2024, reprezentanta SA CET-Nord – avocata Elena Garaz a depus cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art.24 alin.(1) și (2) Cod de executare.

În motivarea cererii s-au indicat circumstanțele de fapt și de drept pe care reprezentanta SA CET-Nord își întemeiază solicitarea.

În ședința de judecată, reprezentanta SA CET-Nord – avocata Elena Garaz a solicitat admiterea în sensul formulat a cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate pe motivele de fapt și de drept invocate în conținutul acesteia.

În ședința de judecată, reprezentantul SA Moldovagaz – Mihail Dolgan, într-un final, a solicitat admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

În ședința de judecată, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Anatolie Chiosa nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea reprezentantei SA CET-Nord, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

În conformitate cu art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

În conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Obiectul examinării prezentei cauze îl constituie încheierea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 25 august 2021 privind calcularea dobânzii de întârziere în mărime de 22 089 077,01 lei, la calculul căreia a fost aplicat coeficientul de 5% la rata de bază a BNM, solicitându-se de către SA Moldovagaz anularea respectivei încheieri cu obligarea executorului judecătoresc Anatolie Chiosa să efectueze recalcularea dobânzii de întârziere cu aplicarea coeficientului de 9% la rata de bază a BNM, cu încasarea acesteia de la debitorul SA CET-Nord în beneficiul creditorului SA Moldovagaz, rezultată din întârziere executării de către SA CET-Nord a hotărârii judecătorești nr.2e-7198/10 din 06 octombrie 2010.

Pe de altă parte, SA CET-Nord a solicitat anularea încheierii executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr.005-282/13 din 25 august 2021.

Cu referire la conținutul sesizării privind excepția de neconstituționalitate, instanța de judecată nu se poate expune, la caz, considerându-se necesar de a oferi

posibilitate solicitantului de a beneficia de acest drept, ținând cont inclusiv de poziția luată de reprezentantul SA Moldovagaz care într-un final a indicat că susține cererea, solicitând admiterea acesteia.

Respectiv, în urma examinării cererii instanța de judecată a concluzionat că aceasta se încadrează în condițiile impuse de legiuitor, or prevederile la care face referire solicitantul urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

Având în vedere că, cererea reprezentantei SA CET-Nord – avocata Elena Garaz corespunde prevederilor art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate al art.24 alin.(1) și (2) Cod de executare, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova.

În conformitate cu art.12¹, art.269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

d i s p u n e:

Se admite cererea reprezentantului SA Cet-Nord – avocata Elena Garaz.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art.24 alin.(1) și (2) Cod de executare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

(semnătură)

Andrei Ojoga

Copia corespunde originalului,

Judecător

Andrei Ojoga